

Przedmiotowy System Oceniania z religii¹

Celem Przedmiotowego Systemu Oceniania jest jasne określenie zasad, którymi nauczyciel będzie się kierował przy wystawianiu ocen z religii.

Na pierwszej jednostce lekcyjnej uczeń zostaje zapoznany z PSO. W przypadku nieobecności ucznia na pierwszych zajęciach lekcyjnych, uczeń zobowiązany jest do zapoznania się z treściami zawartymi niniejszym dokumencie za pomocą strony internetowej szkoły.

1. Ocenę wystawia się w porozumieniu z uczniami.
2. W ciągu jednego półrocza nauczyciel wystawia każdemu uczniowi oceny cząstkowe zaplanowane na dane półrocze zgodnie z kartą „Co będzie oceniane?”.
3. Promuje się systematyczne poprawianie ocen w ciągu całego roku; w wyjątkowych sytuacjach poprawianie podczas wystawiania oceny śródrocznej lub rocznej. Poprawianie może odbywać się w formie pisemnej lub ustnej z zakresu określonego indywidualnie.
4. Podczas zajęć oceniana będzie aktywność ucznia i jego zaangażowanie w zajęcia – dobra odpowiedź „+”, błędna „-”. Zgromadzone przez wychowanka trzy „+” kumulują się na ocenę bardzo dobrą, natomiast trzy „-” – niedostateczną. Jeżeli uczeń nie będzie pytany przez nauczyciela, a udzieli odpowiedzi lub będzie podpowiadał pytanemu dostaje „-”. Nauczyciel odnotowuje to wszystko w swojej dokumentacji lub w dzienniku elektronicznym.
5. Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli istnieje brak podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.
6. W każdym półroczu uczeń może zgłosić dwa nieprzygotowania do zajęć lekcyjnych (brak zeszytu przedmiotowego i podręcznika, pracy domowej i nieopanowanie wiedzy z zakresu trzech ostatnich jednostek lekcyjnych itp.)
 - nieprzygotowanie zgłasza na początku lekcji, podczas lub bezpośrednio po sprawdzeniu listy obecności, zostaje ono odnotowane w dokumentacji nauczyciela lub dzienniku elektronicznym;
 - uczeń nie może zgłosić nieprzygotowania do zajęć powtórzeniowych, kartkówek i sprawdzianów, o których został poinformowany z odpowiednim wyprzedzeniem;
 - nieprzygotowanie odnosi się do niezapowiedzianych kartkówek;
 - uczeń ma prawo do zgłoszenia nieprzygotowania chorobowego po nieobecności usprawiedliwionej, trwającej co najmniej jeden tydzień (okres, w którym uczeń może być nieprzygotowany do lekcji to tydzień);
7. Sprawdziany wiadomości i umiejętności są obowiązkowe.
8. Oceny z kartkówek nie podlegają poprawie.
9. W przypadku stwierdzenia przez nauczyciela niesamodzielnej pracy w czasie trwania sprawdzianu, kartkówki uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną bez możliwości jej poprawy.
10. Uczeń ma obowiązek zaliczenia sprawdzianu w przypadku swojej nieobecności (do dwóch tygodni od momentu powrotu do szkoły) – termin uzgadnia z nauczycielem uczącym. Zlekceważenie tego obowiązku lub nieusprawiedliwiona nieobecność upoważnia nauczyciela do wpisania oceny niedostatecznej do dziennika, bez możliwości poprawy.
11. W przypadku nieobecności ucznia w szkole spowodowanej chorobą i trwającej co najmniej tydzień może on zgłosić nieprzygotowanie do zajęć przez tydzień od powrotu do szkoły. Nieprzygotowanie dotyczyć może wyłącznie treści realizowanych w czasie jego nieobecności w szkole.
12. Jeżeli uczeń otrzyma ze sprawdzianu niesatysfakcjonującą go ocenę, to możliwość ewentualnej poprawy uzgadnia z nauczycielem uczącym. Poprawa oceny może odbyć się w ciągu dwóch tygodni od momentu otrzymania wyników w formie pisemnej.
13. Uczeń może poprawić sprawdzian w formie pisemnej w przypadku, gdy otrzymał z niego ocenę niedostateczną w terminie do dwóch tygodni od momentu otrzymania wyników.
14. W przypadku poprawy oceny do dziennika wstawiana jest ocena wyższa i podczas wystawiania oceny śródrocznej/rocznej tylko ona jest brana pod uwagę. Poprawa ocen może odbywać się na lekcji (w przypadku takiej możliwości) lub w czasie zajęć dodatkowych.
15. Poprawa ocen może odbywać się na lekcji (w przypadku takiej możliwości) lub w czasie zajęć dodatkowych.
16. Wszystkie oceny są jawne dla uczniów, przyjmuje się skalę przyjętą w Wewnątrzszkolnym Systemie Oceniania.

¹ Przedmiotowy System Oceniania jest zgodny z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie szczegółowych warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych oraz z Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania Gimnazjum im. Jana Pawła II w Daleszycach.

17. Podstawą do wystawienia oceny kończącej określony etap nauki są oceny cząstkowe skupione w następujących grupach:
- I. Prace pisemne, odpowiedzi ustne (wiadomości bieżące, cytaty);
 - II. Pacierz, katechizm;
 - III. Sprawdziany, testy i kartkówki;
 - IV. Praca na lekcji (indywidualna i w grupach), aktywność, inne.
- Przy wystawianiu oceny rocznej bierze się również pod uwagę ocenę śródroczną.
18. Wszystkie oceny są jawne, obiektywne, wskazujące na pojawiające się braki i motywujące do poprawy i dalszej pracy. W ciągu roku szkolnego pojawiają się różne formy i rodzaje kontroli.
19. Nauczyciel informuje uczniów o przewidywanych dla nich ocenach na dwa tygodnie przed posiedzeniem klasyfikacyjnej rady nauczycieli. Uczeń ma prawo wystąpić z prośbą o poprawę oceny śródrocznej/rocznej na wyższą niż przewidywana. Uczeń może ubiegać się o otrzymanie oceny o jeden stopień wyższej niż przewidywana. W tym celu pisze test sprawdzający wiedzę z całego półrocza lub roku w terminie uzgodnionym z nauczycielem. Sprawdzian obejmuje materiał dotyczący wymagań programowych na daną ocenę. Podwyższenie oceny może nastąpić o jeden stopień w stosunku do przewidywanej oceny, jeśli uczeń wykaże się stuprocentową wiedzą wymaganą na ocenę, o którą się ubiega.
20. Nauczyciel informuje uczniów i rodziców/opiekunów uczniów o zagrożeniu oceną niedostateczną na dwa tygodnie przed posiedzeniem klasyfikacyjnej rady nauczycieli (śródrocznym/rocznym). Jeżeli uczeń na I półroczu otrzymał ocenę niedostateczną lub był nieklasyfikowany, ustala z nauczycielem termin zaliczenia (po feriach zimowych, ale przed 31 marca) wskazanego przez katechetę materiału. Jeżeli zakres materiału jest bardzo obszerny, uczeń może rozłożyć sobie jego zaliczenie na dwa terminy. W przypadku niezaliczenia przez ucznia zagadnień lub niezgłoszenia się w wyznaczonym terminie, traci on możliwość poprawy oceny. W przypadku niezaliczenia zrealizowanego materiału w pierwszym półroczu, uczeń nie może otrzymać pozytywnej oceny rocznej. Uczeń ma możliwość skorzystania z konsultacji, zajęć wyrównawczych prowadzonych przez nauczyciela w celu uzupełnienia braków.
21. Nauczyciel każdemu uczniowi ustnie będzie uzasadniał otrzymywane przez niego oceny, wskazywał, które umiejętności z podstawy programowej zostały opanowane przez niego, a które powinien w dalszym ciągu ćwiczyć, udzielał wskazówek do samodzielnego planowania własnego rozwoju oraz motywował go do dalszych postępów w nauce.
22. Sprawdzone i ocenione prace uczniów oraz inna dokumentacja nauczania może być udostępniona do wglądu rodzicom, po uzgodnieniu terminu z nauczycielem prowadzącym.
23. Rodzice mogą rozmawiać o osiągnięciach edukacyjnych swoich dzieci w czasie spotkań ogólnych oraz w czasie indywidualnych konsultacji, po wcześniejszym uzgodnieniu terminu.

Oceny cząstkowe, śródroczne i roczne stawia się według skali:

- celujący (6),
- bardzo dobry (5),
- dobry (4),
- dostateczny (3),
- dopuszczający (2),
- niedostateczny (1).

Do ocen cząstkowych mogą być dołączone znak „+” bądź „-”, gdzie „+” to podwyższenie oceny, które oznacza, że uczeń przekroczył wymagania z określonego poziomu, ale nie osiągnął poziomu wyższego oraz „-”, który oznacza niewielkie braki w osiągnięciu danego poziomu.

Podczas oceniania sprawdzianów, kartkówek i prac punktowanych stosuje się następujące przeliczenie na oceny:

Lp.	% uzyskanych punktów	Ocena (skrót)
1.	0% - 30%	niedostateczny (ndst)
2.	31% - 50%	dopuszczający (dop)
3.	51% - 70%	dostateczny (dst)
4.	71% - 90%	dobry (db)
5.	91% - 96%	bardzo dobry (bdb)
6.	97% - 100%	celujący (cel)

Wartości górne w przedziałach oznaczają podwyższenie oceny o „+” zaś dolna granica, to obniżenie oceny przez dostawienie „-”.

Oceny śródroczna i roczna wystawiane będą przy pomocy średniej ważonej według następujących wag:

waga	aktywność
4	sprawdziany; odpowiedzi ustne podczas powtórzenia lub z większej partii materiału, udział w konkursach
3	kartkówki; odpowiedzi ustne
2	aktywność podczas zajęć; praca w grupach
1	prace domowe; referaty; prezentacje multimedialne; reprezentowanie szkoły podczas uroczystości

Średnią ważoną oblicza się korzystając z następującego wzoru:

$$\frac{w_1 \cdot o_1 + w_2 \cdot o_2 + \dots + w_n \cdot o_n}{w_1 + w_2 + \dots + w_n}$$

gdzie o_1 oznacza ocenę za odpowiednią aktywność, a w_1 wagę odpowiadającą tej ocenie.

Przykład

Uczeń w ciągu półrocza otrzymał następujące oceny:

- sprawdziany: 2, 5
- kartkówki: 4, 1, 2
- aktywność podczas zajęć: 4.
- prace domowe: 3, 5

Sprawdziany mają wagę **4**, kartkówki **3**, aktywność **2**, a prace domowe **1**.

Średnia ważona ocen wynosi:

$$\frac{4 \cdot 2 + 4 \cdot 5 + 3 \cdot 4 + 3 \cdot 1 + 3 \cdot 2 + 2 \cdot 4 + 1 \cdot 3 + 1 \cdot 5}{4 + 4 + 3 + 3 + 3 + 2 + 1 + 1} = \frac{65}{21} \approx 3,10$$

Po obliczeniu średniej ważonej oceny wystawiane będą według następującej skali:

ocena	przedział średniej
niedostateczny	1,00 – 1,49
dopuszczający	1,50 – 2,49
dostateczny	2,50 – 3,49
dobry	3,50 – 4,49
bardzo dobry	4,50 – 5,29
celujący	5,30 – 6,00

Nasz przykładowy uczeń otrzyma ocenę dostateczną za to półrocze.

Dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia.

Obszary dostosowania obejmują: warunki procesu edukacyjnego tj zasady, metody, formy, środki dydaktyczne; zewnętrzną organizację nauczania (np. posadzenie ucznia słabosłyszącego w pierwszej ławce); warunki sprawdzania poziomu wiedzy i umiejętności (metody i formy sprawdzania i kryteria oceniania).

Ogólne sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

1. Indywidualizacja pracy z uczniem z trudnościami dydaktycznymi odbywa się poprzez:

- zmniejszanie poziomu trudności wykonywanych przez ucznia zadań,
- odpytywanie uczniów z mniejszych partii materiału,
- zadawanie krótkich, jasnych poleceń,
- wydłużenie czasu pracy nad poszczególnymi zadaniami,
- zapewnienie pomocy koleżeńskiej,
- stwarzanie możliwości poprawy uzyskanych ocen negatywnych,
- udział ucznia w zajęciach wyrównawczych,
- udzielanie wskazówek, jak się uczyć.

2. Indywidualizacja pracy z uczniem zdolnym odbywa się poprzez:

- zadawanie dodatkowych prac domowych o podwyższonym stopniu trudności,
- zadawanie dodatkowych zadań podczas sprawdzianów,
- przygotowywanie przez uczniów referatów z tematów rozszerzających ich wiedzę,
- zachęcanie do samodzielnego zdobywania wiedzy, czytania czasopism fachowych,
- zwracanie uwagi na ścisłość i precyzję wypowiedzi,
- pracę w grupie uczniów o podobnym poziomie uzdolnień,
- organizowanie zajęć pozalekcyjnych,
- przygotowywanie uczniów do konkursów przedmiotowych.

Szczegółowe sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

1. Uczniowie o inteligencji niższej niż przeciętna

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- częste odwoływanie się do konkretności (np. graficzne przedstawianie treści), szerokie stosowanie zasady pogłębienia,
- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności,
- podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części),
- wydłużanie czasu na wykonanie zadania,
- podchodzenie do dziecka w trakcie samodzielnej pracy w razie potrzeby udzielenie pomocy,
- wyjaśnienie, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia pracy podczas zajęć,
- zadawanie do domu tyle, ile dziecko jest w stanie samodzielnie wykonać,
- zapewnienie większej ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału.

2. Uczniowie słabowidzący

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych :

- właściwe umiejscowienie dziecka w klasie (zapobiegające odblaskowi pojawiającemu się w pobliżu okna, zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność),
- udostępnianie tekstów w wersji powiększonej,
- zwracanie uwagi na szybkie zmęczenie dziecka związane ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową (wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań),
- częste zadawanie pytania - „co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

3. Uczniowie słabosłyszący

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca dla dziecka w pierwszej ławce w rzędzie od okna,
- przebywanie w pobliżu dziecka z twarzą zwróconą w jego stronę – nauczyciel nie powinien chodzić po klasie, czy być odwrócony twarzą do tablicy, co utrudnia dziecku odczytywanie mowy z jego ust,
- mówienie do dziecka wyraźnie, używanie normalnego głosu i intonacji, unikanie gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji,
- dbanie o spokój i ciszę w klasie, eliminowanie zbędnego hałasu m.in. szeleszczenia kartkami papieru,
- upewnienie się, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez dziecko

niedosłyszające; w przypadku trudności zapewnienie mu dodatkowych wyjaśnień, sformułowanie poleceń w innej formie, używanie prostego, znanego dziecku słownictwa, wskazanie, jak to polecenie wykonuje jego kolega siedzący w ławce,

- posadzenie dziecka niedosłyszającego w ławce ze zdolnym uczniem, zrównoważonym emocjonalnie, który chętnie dodatkowo będzie pomagał mu,
- używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy (m.in. zapisanie nowego tematu, nowych i ważniejszych słów, itp.),
- przygotowanie w formie pisemnej planu pracy, zawierającego zagadnienia poruszane w czasie lekcji lub zwrócenie się do innych uczniów w klasie, aby robili notatki z kopią i udostępniali je koledze,
- aktywizowanie dziecka do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimiką twarzy,
- częste zwracanie się do dziecka niesłyszającego, zadawanie pytania - ale nie dlatego, aby oceniać jego wypowiedzi, ale by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu,
- przy ocenie prac pisemnych dziecka nie uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu;
- docenianie aktywności i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność).

4. Specyficzne trudności w uczeniu się: dyskalkulia, dysgrafia, dysortografia, dysleksja

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- naukę definicji, reguł, skrótów rozłożyć w czasie,
- często przypominać i utrzymywać,
- nie wyrywać do natychmiastowej odpowiedzi, przygotować wcześniej zapowiedź, że uczeń będzie pytany,
- w trakcie rozwiązywania pracy podczas zajęć sprawdzać, czy uczeń przeczytał polecenie i czy prawidłowo zrozumiał je, w razie potrzeby udzielać dodatkowych wskazówek,
- w czasie sprawdzianów zwiększyć ilość czasu na rozwiązanie zadań (można też dać uczniowi do rozwiązania w domu podobne zadania),
- pozostawiać miejsce na rozwiązanie zadania bezpośrednio po jego treści, tak aby uczeń nie musiał przenosić odpowiedzi w inne miejsce,
- uwzględniać trudności związane z myleniem znaków, przestawianiem lub gubieniem cyfr,
- materiał sprawiający trudność dłużej utrzymywać, dzielić na mniejsze części, oceniać tok rozumowania, nawet gdyby ostateczny wynik był błędny, co wynikać może z pomyłek,
- oceniać dobrze, jeśli wynik końcowy jest prawidłowy, choćby strategia dojścia do niego była niezbyt jasna, gdyż uczniowie dyslektyczni często prezentują styl dochodzenia do rozwiązania niezrozumiały dla innych osób, będący na wyższym poziomie kompetencji;
- unikać głośnego odpytywania z czytania przy całej klasie,
- zmniejszenie ilości zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużenie czasu pracy dziecka (formy te należy stosować zamiennie),
- ograniczanie tekstu do czytania i pisania na lekcji do niezbędnych notatek, które nie znajdują się w podręczniku; jeśli to możliwe dawanie dziecku gotową notatkę do wklejenia;
- preferowanie wypowiedzi ustnych (w przypadku takiej możliwości); sprawdzanie wiadomości powinno odbywać się często i dotyczyć krótszych partii materiału, pytania kierowane do ucznia powinny być precyzyjne,
- posadzenie dziecko blisko nauczyciela, dzięki temu zwiększy się jego koncentracja uwagi,
- nie oceniać estetyki pisma.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności,
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) przyswoił w 100% wiedzę i umiejętności objęte programem nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pisma Świętego. modlitwy	dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza)	dokładna znajomość cytatów z lekcji lub modlitw	- przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami - niewielkie braki w modlitwach	niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu lub modlitw	- skojarzenia z treścią cytatu - znajomość modlitw minimalnie w 31%	brak znajomości cytatów lub modlitw
2. Prace domowe	- staranne wykonanie - treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach - dużo własnej inwencji - twórcze	- merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem - staranne - czytelne - rzeczowe	- wskazują na zrozumienie tematu - niezbyt twórcze	- powiązane z tematem - niestaranne	- widać próby wykonania pracy - na temat	- praca nie na temat - brak rzeczowości w pracy - brak pracy
3. Testy i sprawdziany	- wszystkie polecenia wykonane poprawnie - rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne)	75% zadań podstawowych 50% wymagań - rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku i zeszytzie uzupełnione wiedzą z innych źródeł - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - używanie stosownych pojęć podczas wypowiedzi	- wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	- uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	- stara się być przygotowany do lekcji - chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	- wiele razy pomaga w różnych pracach - pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy - aktywnie uczestniczy w życiu małych grup (ministr., schola) - reprezentuje szkołę (parafię) w konkursie przedmiotowym	- starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania - przejawia postawę apostolską	- niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie - uczestniczy w rekolekcjach szkolnych	_____	_____	_____

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY I

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Otwarcie na Bożą miłość	- wymienia, co jest dla niego ważne - podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową - wskazuje teksty biblijne mówiące o powszechności grzechu - wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu - wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka - podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem - prezentuje treść perykopy o dwunastoletnim Jezusie w świątyni - definiuje modlitwę jako spotkanie i dialog z Bogiem	- podaje przykłady działania kochającego Boga w swoim życiu - interpretuje biblijną perykopę o zwiastowaniu - omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości - określa, jaki ideał siebie chciałby osiągnąć, który będzie podobał się Panu Bogu - podaje, w jaki sposób zaprasza Jezusa do swego życia - podaje przykłady gubienia i odnajdywania Boga w życiu chrześcijanina - opowiada, w jaki sposób szuka Jezusa, identyfikując się z Maryją lub Józefem	- wyjaśnia, na czym polega miłość bezwarunkowa - uzasadnia, że poszukiwanie Boga oznacza otwarcie się na Jego Miłość (jak Maryja) - interpretuje biblijną perykopę uzdrowieniu paralityka (Mt 9,1-8) - określa, w jaki sposób oddaje Jezusowi swoje grzechy - interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10) - uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności - wymienia formy i rodzaje modlitw i podaje przykłady - charakteryzuje życie człowieka jako ciągłe poszukiwanie Boga	- formułuje własną modlitwę dziękczynną za miłość okazywaną przez Boga - podaje, w jaki sposób otwiera się na bezwarunkową miłość Boga i ją przyjmuje - uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy - charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia) - podaje, w jaki sposób dba o dobre relacje z rodziną i w grupie koleżeńskej - uzasadnia, dlaczego Boga (Jezusa) trzeba nieustannie szukać	daje świadectwo, w jaki sposób troszczy się o „sprawy Boże” w swoim życiu
II. Przyjaźń	- wyjaśnia pojęcia: czyste serce, pożądlivość - podaje przyczyny konfliktu króla Saula z Dawidem - wylicza cechy prawdziwej przyjaźni - wymienia cechy charakteryzujące przyjacielskie relacje - podaje przykłady dobrych relacji dorastających dzieci z rodzicami - określa, co to jest wolontariat - wymienia rodzaje pracy wolontariatu - definiuje, czym są uzależnienia - wylicza różne formy uzależnień (papierosy, alkohol, narkotyki, zakupy) - określa szkodliwość narkotyków	- wskazuje (wymienia) różnice psychiczne między mężczyzną i kobietą - podaje przykłady sytuacji, kiedy przyjaźń jest poddana próbie - określa, w jaki sposób chce budować relacje przyjaźni - podaje przykłady działań (zachowań) budujących wzajemne zaufanie - wyraża szacunek wobec rodziców (opiekunów) - wskazuje sposoby włączenia się w wolontariat w swojej miejscowości lub okolicy - podaje, w jaki sposób szuka grupy, z którą chce pomagać innym - wyraża dezaprobatę wobec wszelkiego rodzaju uzależnień - podaje, w jaki sposób i kto może	- omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta - charakteryzuje życie zniewolone pożądlivością i postawę czystego serca - opowiada historię relacji Dawida z królem Saulem - charakteryzuje przyjaźń Dawida i Jonatana - uzasadnia konieczność okazywania czci rodzicom - uzasadnia, dlaczego warto słuchać rodziców - charakteryzuje owoce zaangażowania się w wolontariat - wyjaśnia, na czym polegają poszczególne uzależnienia - charakteryzuje skutki uzależnienia - podaje, w jaki sposób może wspierać	- właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach - określa działania, jakie podejmuje w zakresie wychowania siebie do czystości - wyjaśnia, na czym polegają dobre relacje rówieśnicze - określa, jakie działania ukierunkowane na dobro planuje podjąć z wspólnie rówieśnikami - formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców - wyjaśnia słowa Jezusa „Więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu”	nawiązuje przyjacielskie relacje z innymi ludźmi: wolontariuszami i potrzebującymi pomocy i referuje swe działania wobec klasy

	- wymienia pozytywne i negatywne strony kontaktu przez Internet - wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci - określa, jakiej postawy wobec życia oczekuje od nas Bóg - podaje prawdę, że problemy są nieodłączną częścią życia człowieka	pomóc ludziom uzależnionym - podaje zasady właściwego korzystania z Internetu - wskazuje pozytywne sposoby rozwiązywania problemów, które spotyka w życiu - wskazuje, gdzie mogą szukać pomocy osoby mające myśli samobójcze	kolegów, którzy mieli kontakt z narkotykami - charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym - określa postawę zdrowego dystansu wobec świata wirtualnego - charakteryzuje życie ludzkie jako największy dar otrzymany od Boga - wyjaśnia, że samobójstwo nie jest rozwiązaniem problemu	- referuje, w jaki sposób uwrażliwia innych na problem narkomanii - argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych - uzasadnia, dlaczego mamy się troszczyć o własne życie - określa, w jaki sposób szanuje swoje życie i troszczy się o swój rozwój	
III. Bóg Ojciec	- definiuje pojęcie wiary - wymienia główne prawdy wiary - definiuje pojęcie „Biblia” - wymienia inne nazwy Biblii - omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem) - potrafi odszukać wskazany fragment biblijny - podaje, w jakich językach napisano Biblię - podaje definicję modlitwy - wymienia rodzaje modlitw - wymienia najważniejsze fakty z historii zbawienia - określa miejsce Abrahama w historii zbawienia - podaje, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy - podaje, że Izaak był synem Abrahama - omawia tekst biblijny o ofierze Abrahama (Rdz 22,1-19) - omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael - omawia sytuację Izraelitów w Egipcie i rolę Mojżesza w ich wyjściu z niewoli - wymienia dokonania Jozuego - wskazuje proroka Daniela jako wzór wytrwałości w wierze	- omawia prawdę, że u podstaw wiary jest przyjęcie Bożej miłości i odpowiedź na nią - omawia własne sposoby umacniania swej wiary - wymienia autorów Biblii i etapy jej powstawania - określa, co to jest kanon Pisma Świętego - określa, czym jest Tradycja Kościoła - wymienia niektóre gatunki literackie, jakimi posługuje się Biblia - wymienia najbardziej znane tłumaczenia Biblii - podaje przykłady modlących się postaci biblijnych - potrafi wykorzystać Pismo Święte w modlitwie osobistej - określa kolejność najważniejszych wydarzeń z historii zbawienia, zaznaczając je na osi czasu - omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu - wymienia owoce heroicznej wiary Abrahama - podaje przykłady działań Boga, które pomagają człowiekowi przemienić się na lepsze - określa sytuacje współczesnych zniewoleń człowieka - podaje cechy dobrego przewodnika	- uzasadnia potrzebę coraz lepszego poznawania treści wiary - rozdziela wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną) - wyjaśnia, na czym polega natchnienie Biblii - wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem - przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego - potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki - wskazuje w Piśmie Świętym miejsca, gdzie występują poszczególne typy modlitw - charakteryzuje relacje Bóg-człowiek (na przykładzie postaci ze Starego Testamentu oraz współczesnych ludzi) - charakteryzuje postać Abrahama i wyjaśnia, dlaczego nazywamy go „ojcem wierzących” - omawia, w jaki sposób pogłębia swoją wiarę - wyjaśnia sens próby wiary Abrahama - charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby - wskazuje problemy, które powierza Bogu w ufnej modlitwie - wyjaśnia biblijne znaczenie zmiany imienia - uzasadnia konieczność	- wyjaśnia, że wiara jest wejściem w osobistą relację z Bogiem - charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją - podejmuje samodzielną lekturę Pisma Świętego i dzieli się swym doświadczeniem wobec klasy - uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych - wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe - prezentuje, jak modli się tekstami z Pisma Świętego - samodzielnie układa modlitwy i z zaangażowaniem modli się nimi - wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe - uzasadnia typiczne podobieństwo Izaaka do Jezusa - uzasadnia potrzebę Bożej pomocy i błogosławieństwa w chwilach zmagania ze sobą - potrafi odnieść doświadczenie wiary Mojżesza do swoich życiowych planów i oczekiwań	referuje, jakie wskazówki dla własnego życia odkrywa w Piśmie Świętym

	• wskazuje proroka Eliasza jako obrońcę wiary narodu wybranego w prawdziwego Boga (1 Krl 18,20-40) • wskazuje, co pogłębia wiarę w Boga, a co ją niszczy • wymienia zadania Jeremiasza dane mu przez Boga • wymienia cechy dojrzałej wiary	(mentora) • podaje przykłady współczesnych postaci godnych naśladowania • wymienia owoce i trudności trwania w wierze na przykładzie proroka Daniela i św. Piotra • podaje przykłady błędnych wyobrażeń o Bogu • określa praktyki przeciwne wierze w Boga (zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo, magia) • wskazuje, co jest źródłem bałwochwalstwa i czarów • charakteryzuje konsekwencję Jeremiasza w głoszeniu Bożego słowa mimo porażek ze strony narodu • podaje, w jaki sposób dba o rozwój swojej wiary	samodyscypliny i pracy nad sobą • charakteryzuje postawę Mojżesza względem Boga i ludu izraelskiego • uzasadnia potrzebę nadziei i zaufania Bogu w przezwyciężaniu duchowych zniewoleń (złe przyzwyczajenia, nałogi) • charakteryzuje misję Jozuego • uzasadnia potrzebę posiadania doradcy w podejmowaniu dobrych decyzji • opowiada, co pomogło prorokowi Danielowi trwać nieugięcie przy Bogu, • charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary proroka Daniela, św. Piotra i własnej • charakteryzuje religijność narodu wybranego w czasach Eliasza • uzasadnia, że Bóg jest prawdziwym Bogiem, który działa i wyzwala człowieka • omawia wątpliwości Jeremiasza wobec powołania go przez Boga (Jer 1,6-7) • opowiada dialog Jeremiasza z Bogiem (Jr 20) • uzasadnia, że człowiek wypowiadając przed Bogiem swoje wątpliwości, nawiązuje z Nim głębszą relację • omawia, w jaki sposób stara się podtrzymywać i pogłębiać bliską relację z Chrystusem	• wskazuje, w jaki sposób naśladuje postawę Mojżesza we własnym życiu • wskazuje, w jakich sytuacjach stara się być dobrym przykładem dla innych • uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych • referuje, w jaki sposób szuka kompetentnych osób i odpowiedzi na rodzące się w nim pytania • wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo praktykowania magii i spirytyzmu • właściwie ocenia rzeczywistość, nazywając złe, a dobro dobrem • wyjaśnia, że trudności w wierze są elementem procesu rozwoju wiary i mogą stać się pomocą w pogłębieniu relacji z Bogiem • wyjaśnia proces rozwoju wiary	
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)	• określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony, kanonizacja i beatyfikacja • podaje datę świąt Bożego Narodzenia i jej genezę • wskazuje teksty biblijne mówiące o Bożym Narodzeniu • opowiada o pokłonie Mędrców (Mt 2,1-12) • wymienia znaki i osoby, które prowadzą go do Jezusa	• wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych • wyjaśnia, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa (Mk 8,34-35) • wymienia znaki i obrzędy wigilijne • wymienia osoby, dla których może być „gwiazdą” prowadzącą do Jezusa	• charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem • zna swojego patrona, patrona parafii i Polski • charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia • wyjaśnia znaczenie znaków i obrzędów wigilijnych • opisuje rolę gwiazdy w dotarciu Mędrców do Betlejem • wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B	• podaje przykłady sytuacji, gdy stara się żyć duchem Ewangelii na co dzień • omawia, w jaki sposób realizuje powszechne powołanie do świętości w swoim życiu • krytycznie ocenia przejawy komercjalizacji świąt Bożego Narodzenia • określa, w jaki sposób wyraża radość i dziękczynienie Bogu	• w miarę możliwości i angażuje się w przygotowanie Orszaku Trzech Króli i bierze w nim udział

			robionego kredą na drzwiach domów (<i>Christus mansionem benedicat</i>)	za przyjście Zbawiciela • opowiada o nowej tradycji Orszaków Trzech Króli • uzasadnia, że współczesne Betlejem to każda Msza Święta	
--	--	--	--	---	--

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Kościół domowy	- definiuje pojęcie Kościoła domowego - wymienia praktyki religijne chrześcijanina - podaje przykłady modlitw z wczesnego dzieciństwa oraz teksty, którymi modli się obecnie - określa, że obowiązkiem rodziny jest zapewnienie troskliwej opieki, również duchowej, nad chorymi i starszymi jej członkami - wymienia okresy roku liturgicznego - wymienia święta nakazane przez Kościół i podaje ich daty - podaje, że świętowanie niedzieli jest religijnym obowiązkiem chrześcijanina - wymienia okoliczności rodzinnych spotkań - podaje daty najważniejszych rodzinnych uroczystości (rocznice, imieniny...) - podaje treść i godzinę wspólnego odmawiania Apelu Jasnogórskiego - wymienia modlitwy, których nauczył się w rodzinie - podaje przykłady świadczenia o Chrystusie w	- wskazuje elementy Kościoła domowego możliwe do realizacji we własnej rodzinie - wymienia różnice w pojmowaniu Boga przez małe dziecko i gimnazjalistę - wskazuje różnice między wychowaniem religijnym a świeckim - określa wartość i sens cierpienia - wymienia posługi (pielęgnacyjne, medyczne i duchowe) świadczone wobec osób chorych i starszych - wymienia instytucje wspierające rodzinę w wypełnianiu jej obowiązku wobec osób chorych i starszych i wie, jak się z nimi skontaktować - wymienia święta, które nie posiadają stałej daty - uzasadnia przekonanie o potrzebie świętowania dni świątecznych - wymienia elementy chrześcijańskiego świętowania niedzieli - wymienia chrześcijańskie elementy świętowania (Msza Święta, wspólna modlitwa, obecność kapłana, rocznicowa pielgrzymka...) - mówi (śpiewa) z pamięci Apel Jasnogórski - podaje różne określenia modlitwy - wymienia możliwości rodzinnego świadczenia o Chrystusie wobec innych ludzi - daje świadectwo uczestnictwa w Mszach Świętych zamawianych przez	- charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy - omawia przeszkody, utrudniające religijne wychowanie - charakteryzuje zmiany w modlitwie młodego człowieka - charakteryzuje sposób życia człowieka o religijnym wychowaniu - uzasadnia obowiązek opieki nad chorymi i starszymi członkami rodziny - układa modlitwę w intencji chorych - charakteryzuje poszczególne okresy liturgiczne w oparciu o KKK - interpretuje schemat roku liturgicznego - przyporządkowuje poszczególnym okresom roku liturgicznego właściwe im obrzędy liturgiczne i paraliturgiczne - uzasadnia przekonanie o potrzebie zachowania tradycji związanych z poszczególnymi okresami roku liturgicznego - na podstawie wybranych tekstów biblijnych wyjaśnia, że niedziela jest dla chrześcijanina dniem świętym - uzasadnia, że robienie zakupów w niedzielę jest naruszeniem Bożego przykazania - uzasadnia potrzebę wspólnego świętowania - układa plan świętowania rodzinnej uroczystości, uwzględniając jej chrześcijański charakter - omawia historię cudownego obrazu	- opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego - charakteryzuje rozwój obrazu Boga od dzieciństwa do lat młodzieńczych - uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania - potrafi wykonać podstawowe czynności pielęgnacyjne, udzielić pierwszej pomocy, wezwać pogotowie i kapłana - omawia, w jaki sposób troszczy się o sferę duchową osób chorych i starszych w swojej rodzinie - interpretuje wybrane teksty liturgiczne związane z poszczególnymi okresami i świętami - krytycznie ocenia przypadki naruszania prawa do niedzielnego odpoczynku - podaje, w jaki sposób dba o chrześcijański wymiar świętowania niedzieli - w ufniej modlitwie powierza Bogu swoich bliskich, szczególnie w dni, które są dla nich ważne - uzasadnia wartość modlitwnej jedności w godzinie Apelu - podaje, w jaki sposób zachęca	- referuje, w jaki sposób podejmuje starania, by realizować w swej rodzinie ideę Kościoła domowego opowiada, jak angażuje się w działalność grup religijnych na terenie swojej parafii oraz zachęca do tego rodziców i rodzeństw o - aktywnie włącza się w przygotowanie uroczystości

	ramach rodziny • podaje, z jakich okazji ludzie przychodzą do kościoła • wymienia ważne wydarzenia, które przeżywał w kościele	rodzinę, przyjaciół, sąsiadów, klasę...	Matki Bożej Częstochowskiej • wyjaśnia znaczenie jasnogórskiego sanktuarium dla Polaków • potrafi odnaleźć na odborniku radiowym stacje transmitujące Apel Jasnogórski • podaje przykłady rodzin, których świętość budowała się na wspólnej modlitwie • na podstawie tekstów biblijnych i nauczania Kościoła uzasadnia konieczność apostolskiego zaangażowania chrześcijańskich rodzin • interpretuje teksty biblijne, mówiące o Kościele jako „domu duchowym” • charakteryzuje rolę Kościoła i znaczenie kościoła materialnego w życiu swojej rodziny	bliskich do wspólnego odmawiania Apelu • omawia propozycje zorganizowania wspólnej modlitwy w swojej rodzinie • uzasadnia potrzebę więzi z kościołem parafialnym oraz troski o jego stan materialny i wystrój	ci i okazjonalnych imprez na terenie kościoła (dekoracje, żłóbek, Grób Pański, ołtarze na Boże Ciało, festyny itp.)
V. Ojczyzna	• określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm • wymienia najważniejsze wydarzenia z historii Polski, z których możemy być dumni • podaje datę chrztu Mieszka I oraz imię jego żony • wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich • prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha • podaje fakty z życia św. Stanisława i datę jego śmierci • relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju • podaje fakty z życia św. Jadwigi Królowej • podaje przykłady nietolerancji religijnej w	• podaje przykłady naszych narodowych bohaterów • przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I • podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha • prezentuje postawę patriotyzmu i szacunku dla historii ojczyzny • podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława • omawia, w jaki sposób stara się naśladować męstwo i bezkompromisowość św. Stanisława w walce ze złem • wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa • podaje datę jej wspomnienia liturgicznego • podaje, w jaki sposób wyraża troskę o rozwój swojej wiary • wymienia dokumenty dotyczące tolerancji religijnej w Polsce • wyraża szacunek względem ludzi innych wyznań	• charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie • uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny • wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów • uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego • charakteryzuje konflikt pomiędzy biskupem Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym • wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu • charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej • ukazuje wartość tolerancji religijnej • wyjaśnia, dlaczego Polskę w XVI-XVIII w. nazywano „azyłem heretyków” • opisuje przejawy tolerancji religijnej w Polsce na przestrzeni wieków • charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a greckokatolickim • określa stosunek duchowieństwa	• podaje, w jaki sposób wzmacnia poczucie polskości w codziennym życiu • uzasadnia znaczenie obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski i zjazdu w Gnieźnie dla budowania zjednoczonej Europy • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski • podaje przykłady sytuacji, w których staje w obronie pokrzywdzonych • podaje, w jaki sposób wyraża odpowiedzialność za szerzenie wiary • charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji • określa, w jaki sposób angażuje się w poznawanie i pogłębianie swojej wiary • opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków (akcje	• samodzielnie poszukuje źródeł dla lepszego zrozumienia a wydażeń sprzed tysiąca lat oraz ich znaczenia dla współczesności i referuje owoce swych poszukiwań • włącza się w przygotowanie religijnej oprawy ważnych

	szesnastowiecznej Europie - wymienia różne wyznania w ówczesnej Polsce - wymienia przyczyny i skutki zawarcia unii w Brześciu w 1516 r. - omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego, - podaje przykłady męczeństwa za wiarę i Ojczyznę - wymienia bohaterów, którzy uratowali Polskę i jej wiarę - podaje fakty i wydarzenia potwierdzające obecność Kościoła w życiu narodu - wymienia najważniejsze fakty z życia bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki, - wymienia chrześcijańskie tradycje dotyczące życia rodzinnego i społeczno-narodowego	- przejawia postawę tolerancji wobec wyznawców innej wiary - podaje główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli - wymienia przyczyny prześladowania Kościoła unickiego - podaje fakty z działalności Kościoła w czasach niewoli narodowej - wymienia nazwiska księży zaangażowanych w walki narodowo-wyzwoleńcze oraz w działalność społeczno-kulturalną - wyraża szacunek wobec tych, którzy poświęcili życie, abyśmy mogli żyć w wolnym kraju - wyraża szacunek dla ludzi walczących w obronie swej wiary i ojczyzny - określa rolę, jaką Kościół odegrał w najnowszych dziejach Polski - wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków - określa formy kultu bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki - podaje, w jaki sposób korzysta z ich orędownictwa u Boga i stara się naśladować ich cnoty - podaje przykłady pielęgnowania chrześcijańskich tradycji przez Polaków w różnych okolicznościach dziejowych - omawia znaczenie zwyczajów, obrzędów	polskiego do walk narodowowyzwoleńczych - charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej - charakteryzuje postawę kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny - opisuje przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego - charakteryzuje zasługi bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki wobec Ojczyzny - charakteryzuje wartość kultu polskich świętych dla kształtowania osobistych i narodowych postaw Polaków - uzasadnia, że przywiązanie do chrześcijańskich tradycji pozwoliło Polakom przetrwać najtrudniejsze doświadczenia dziejowe	rusyfikacyjne, dekrety carskie z 1839 r. i 1874 r., więzienie kapłanów, przymus do przechodzenia na prawosławie) - podaje, w jaki sposób troszczy się o jedność w swoim środowisku - układa modlitwę, w której dziękuje Bogu za dar wolności i przynależność do Kościoła - uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę - wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę - uzasadnia, że chrześcijanin w każdym czasie jest wezwany do dawania świadectwa - uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętymi - podaje, w jaki sposób dba o zachowanie w swojej rodzinie i klasie chrześcijańskich tradycji	wydarzeń rodzinnych , szkolnych, patriotycznych podaje, w jaki sposób angażuje się w szerzenie kultu polskich świętych
VI. Moja codzienność	- definiuje pojęcie uczciwości - podaje, że uczciwość jest warunkiem spokojnego sumienia - definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo - określa, czym są uczucia - wymienia najważniejsze uczucia - podaje przykłady sytuacji, w	- wymienia, co można stracić przez nieuczciwość - kieruje się uczciwością w relacjach z innymi - podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia - określa, w jaki sposób stara się poznać świat własnych uczuć oraz jak pracuje nad ich rozwojem - określa, czym różni się krytyka od	- wyjaśnia, że człowiek uczciwy cieszy się dobrą opinią i budzi zaufanie u innych - wskazuje okoliczności, gdzie ceniona jest uczciwość - uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym - charakteryzuje relacje międzyludzkie (w rodzinie, szkole, grupie koleżeńskej) oparte na prawdzie - uzasadnia religijną i społeczną wartość mówienia prawdy i dotrzymywania	- uzasadnia, dlaczego człowiek uczciwy zasługuje na szacunek - analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka - analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne człowieka - uzasadnia przekonanie, że Bóg jest po stronie tych, którzy mówią prawdę i nią żyją - wyjaśnia, w jaki sposób	- opisuje sytuacje, w których stara się pokojowo rozwiązywać konflikty rodzinne i koleżeńskie - opowiada,

	których należy wypowiedzieć słowa krytyki • podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej • wymienia przyczyny konfliktów i sposoby zapobiegania im na podstawie Jk 3,13-18 • wymienia najczęstsze przyczyny konfliktów występujących w środowisku szkolnym i rodzinnym • określa istotę prawdziwej wolności • definiuje pojęcia: tolerancja, akceptacja, miłość chrześcijańska • podaje treść Bożych przykazań odnoszących się do sfery seksualnej człowieka • wymienia możliwości zagospodarowania wolnego czasu	krytykanctwa • wymienia uznawane przez siebie autorytety • wskazuje, dla kogo (i w jakich dziedzinach) sam może być autorytetem • podaje przykłady pozytywnego rozwiązywania konfliktów • podaje przykłady nadużywania wolności • podaje przykłady zwyciężania zła dobrem w codziennym życiu • wymienia najczęstsze problemy młodych ludzi związane z przeżywaniem własnej seksualności • wymienia cechy prawidłowego i nieprawidłowego wypoczynku	danego słowa • charakteryzuje zmienność nastroju i uczuć jako prawidłowość związaną z wiekiem dojrzewania • uzasadnia potrzebę uświadamiania sobie i rozpoznawania przeżywanych aktualnie uczuć • uzasadnia potrzebę krytycznych wypowiedzi • charakteryzuje sposób wyrażania krytycznych uwag • uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów • charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów • wyjaśnia, na czym polega umiejętność słuchania innych • uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność • wyjaśnia, czym samowola różni się od wolności • omawia granice tolerancji w świetle Chrystusowej nauki o zgorszeniu i wezwań do miłości również nieprzyjaciół • podaje przykłady sytuacji, gdy sprzeciwia się nietolerancji oraz tolerancji źle rozumianej • uzasadnia potrzebę panowania umysłu i woli nad budzącymi się uczuciami i zmysłami, • wyjaśnia, że nie wszystko, co przyjemne, jest dobre • wyjaśnia znaczenie czasu wolnego i dobrej jego organizacji dla ludzkiego rozwoju	przeżywane emocje mogą wpływać na nasze relacje i podejmowane przez nas decyzje • wskazuje sposoby radzenia sobie z problemem zmienności uczuć, by nie utrudniały one relacji z innymi ludźmi • zwracając innym uwagę, czyni to taktownie, z zachowaniem szacunku dla rozmówcy • z uwagą wysłuchuje i przyjmuje od innych słowa krytyki • formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet • podaje, w jaki sposób stara się być autorytetem dla innych • podaje przykłady sytuacji, gdy odpowiedzialnie korzysta z wolności • dokonuje krytycznej oceny źle rozumianej tolerancji (akceptowanie zła, hołdowanie ludzkiej słabości czy skłonnościom do złego) • uzasadnia, że wymagania chrześcijańskiej etyki seksualnej mają na celu prawidłowy rozwój człowieka, szczególnie w sferze emocjonalnej i duchowej • określa, w jaki sposób podejmuje pracę nad sobą w dziedzinie opanowania pożydlwości i kontroli swoich pragnień • podaje, w jaki sposób dba o dobrą organizację czasu wolnego w ciągu dnia	w jaki sposób inspiruje rodzinę i kolegów do efektywnego zagospodarowania wolnych chwil
VII. Wydarzenia	• omawia, co to jest pokusa • podaje kryteria ważności sakramentu pokuty i	• wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania	• interpretuje perykopę o kuszeniu Pana Jezusa (Łk 4,1-13) • wyjaśnia, na czym polega właściwie	• podaje, w jaki sposób przygotowuje się do spowiedzi rekolekcyjnej	

zbawcze (tematy 59-61)	pojednania oraz akty penitenta - określa, na czym polegał grzech pierworodny i wymienia jego skutki - definiuje pojęcie ewangelizacja	- wymienia znaki i symbole liturgii paschalnej - wyjaśnia, że przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Pan Jezus pokonał grzech, szatana i śmierć - określa istotę nowej ewangelizacji jako pogłębienie i umocnienie osobowej relacji z Jezusem - podaje prawdę, że pierwszym „odbiorcą” nowej ewangelizacji jest rodzina	przeprowadzony rachunek sumienia według kryteriów jakościowych i ilościowych - wyjaśnia, na czym polega dobre przygotowanie do spowiedzi - określa, w jaki sposób wynagradza za swoje grzechy Bogu i bliźniemu - uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki - charakteryzuje skutki grzechu pierworodnego w swoim życiu - wyjaśnia, że od czasów Pięćdziesiątnicy Duch Święty umacnia Kościół w dziele ewangelizacji - omawia sposoby ewangelizacji w rodzinie (wspólna modlitwa, rozważanie Bożego słowa, rozmowa na temat związku życia z wiarą, udział rodziny w praktykach religijnych)	- wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje - wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej - omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy - określa, w jaki sposób wyraża wiarę w zmartwychwstanie Chrystusa - wyjaśnia, dlaczego odpowiedzialni za ewangelizację są wszyscy członkowie rodziny, a szczególnie rodzice - podaje przykłady okoliczności, gdy rozmawia o sprawach wiary w swojej rodzinie	
----------------------------------	---	---	---	--	--

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY II

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Przyjęcie Jezusa	- określa własne rozumienie szczęścia - podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia - podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędziego, lecz jako Ten, kto kocha - wie, że wiara jest darem od Boga, niezasłużonym	- podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka - wskazuje, w jaki sposób powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie - określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia - podaje, jak pokonać lęk przed wyznaniem grzechów spowiednikowi - określa, w jaki sposób powierza swoje grzechy Jezusowi - wymienia działania człowieka,	- interpretuje tekst hymnu <i>Magnificat</i> - uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia - włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę” - interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza (Mt 26,69-75; Mt 27,3-5) - uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu - charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności - interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-15), - uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez modlitwę i podejmowanie codziennych obowiązków	- wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji - uzasadnia, że jest otwarty na sygnały znaki Bożej miłości w swoim życiu - uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza) - uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi, - wskazuje, jak troszczy się o rozwój wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste	daje świadectwo o szczęścia płynącego z życia bez grzechu

	przez człowieka, • zna prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych prośb ze względu na naszą wiarę	które pomogą mu otworzyć drzwi nieba (osiągnąć zbawienie) • wymienia owoce zaufania Jezusowi	• interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika (Mt 8,5-13) • charakteryzuje postać setnika jako poganina • wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...”	• uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą • podaje przykłady, gdy z wiarą prosi Boga o pomoc w codziennych sytuacjach	
II. Miłość	• podaje, za kogo jest odpowiedzialny teraz i w przyszłości • podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie • podaje przykłady autorytetów osób dorosłych • wylicza przyczyny konfliktów z rodzicami • wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie • podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń • podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca • definiuje pojęcie „eutanazja” i wymienia powody, dla których ludzie chcą poddać się jej • określa, co to jest sakrament namaszczenia chorych	• podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie • wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu właściwych decyzji • podaje prawdę, że Bóg stworzył człowieka do życia we wspólnocie z innymi (Rdz 2,18) • definiuje pojęcie konfliktu międzypokoleniowego • wymienia zasady pomagające w rozwiązywaniu konfliktów z dorosłymi • podaje przykłady okazywania przez siebie szacunku do ludzi potrzebujących pomocy • wylicza sposoby ratowania dzieci nienarodzonych • wymienia skutki aborcji w życiu kobiety i mężczyzny • wylicza sposoby udzielania pomocy osobie chorej i umierającej • wymienia skutki sakramentu namaszczenia chorych • wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych	• wyjaśnia, dlaczego jego obecny rozwój ma wpływ na jego przyszłość • interpretuje perykopę biblijną o bogaczu i Łazarzu • wymienia kręgi relacji z innymi (rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy) • charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi • uzasadnia, dlaczego warto korzystać z doświadczenia dorosłych • omawia, czego dotyczą wybory życiowe młodego człowieka oraz jak podejmować właściwe decyzje • charakteryzuje potrzeby człowieka, który przestał sobie radzić w życiu • uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi • wyjaśnia, czym jest dar życia • wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka • dokonuje moralnej oceny aborcji • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę obrony życia od poczęcia • dokonuje moralnej oceny eutanazji • wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich i samotności • wyjaśnia, co to jest hospicjum • podaje przykłady poświęcenia przez siebie czasu osobom starszym i chorym • wyjaśnia, dlaczego sakrament namaszczenia chorych jest sakramentem uzdrowienia • opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia	• charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej i w dorosłym życiu oraz w wieczności • wyjaśnia, dlaczego krytycznie ocenia styl życia proponowany przez media • wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia • podaje przykłady, że świadomie buduje właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje • wyjaśnia znaczenie samodzielności w życiu osoby dojrzewającej • wskazuje, jak szuka sposobów komunikacji, dającej wzajemne zrozumienie • wskazuje sytuacje, gdy otacza ludzi potrzebujących swoją modlitwą, starając się rozpoznać ich potrzeby i nieść skuteczną pomoc • wyjaśnia, na czym polega tzw. duchowa adopcja • omawia cele funkcjonowania hospicjum • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę poszanowania człowieka i jego godności do chwili naturalnej śmierci • uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej • uzasadnia swą gotowość pomocy osobie cierpiącej przez rozmowę i zachętę do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych	• opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi • uzasadnia, dlaczego podejmuje postanowienie modlitwy w intencji dzieci nienarodzonych
III. Syn Boży	• wymienia cechy charakteryzujące wiarę • wskazuje teksty	• cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę • podaje najważniejsze fakty z	• przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym lub z tych tekstów samodzielnie odczytuje cechy i określenia wiary • interpretuje teksty biblijne mówiące o	• z zaangażowaniem podejmuje refleksję nad wskazanymi tekstami biblijnymi • jest odpowiedzialny za rozwój swojej wiary	• aktywnie włącza się w przygotow

	biblijne i patrystyczne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa - wymienia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie Chrystusie - omawia proces powstawania Ewangelii - definiuje pojęcie „cud” - wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów - wymienia okresy roku liturgicznego - wskazuje miejsce Adwentu na schemacie roku liturgicznego i omawia jego znaczenie - wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego - wskazuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa - wymienia rzeczy ostateczne człowieka - wymienia główne części Mszy Świętej - podaje, że są cztery	życia i działalności Jezusa w porządku chronologicznym - w skrótovej formie przedstawia treść każdego z pozachrześcijańskich dokumentów świadczących o Jezusie Chrystusie - prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów - wskazuje teksty biblijne opisujące wybrane cuda Jezusa: przemianę wody w wino (J 2,1-11), rozmnożenie chleba (Mk 6,34-44), uzdrowienie epileptyka (Mt 17,14-18), uzdrowienie opętanego (Mk 1,23-27) - wymienia święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa - wskazuje święta Pańskie na schemacie roku liturgicznego - wymienia tradycje i symbole adwentowe - podaje przykłady pieśni adwentowych - wskazuje teksty biblijne i pozabiblijne mówiące o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa - podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu - podaje czas (liczbę dni) ukazywania się Zmartwychwstałego apostołom - wskazuje teksty biblijne o powtórnym przyjściu Chrystusa (Mt 25,31-46; Łk 21,25-28.34-36) - podaje kryteria, według	historycznym pochodzeniu Jezusa - samodzielnie sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa i daje o tym świadectwo wobec klasy - w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę - uzasadnia gotowość obrony swojej wiary w Jezusa Chrystusa - wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliiach w świetle ich teologii - wyказuje dążność poznawczą przejawiającą się w czytaniu czterech Ewangelii w celu bliższego poznania Jezusa - wyjaśnia, dlaczego cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego - interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda - wyjaśnia związek działalności Jezusa z Jego modlitwą - wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny - stara się świadomie przeżywać rok liturgiczny, zaznaczając w kalendarzu aktualne tygodnie - wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych - interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela - charakteryzuje znaczenie spotkań z Chrystusem Zmartwychwstałym w umocnieniu wiary Jego uczniów - interpretuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa - charakteryzuje sposoby obecności Chrystusa wśród nas - interpretuje tekst biblijny o końcu świata (Łk 21,25-28.34-36), wyjaśnia, dlaczego moment ten dla jednych będzie przyczyną lęku, a dla innych radości) - wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa - podaje przykłady podejmowanych przez siebie codziennych decyzji w perspektywie wieczności - formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii - świadomie i z przekonaniem włącza się w przygotowanie Mszy Świętej	- omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa - podaje przykłady sytuacji, gdy chętnie dzieli się wiedzą o Jezusie z innymi - wskazuje, w jaki sposób poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wątpliwości co do podstaw swojej wiary - prezentuje owoc refleksji nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów - uzasadnia, że cuda Jezusa są ogłaszaniem królestwa Bożego - wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów tam, gdzie jest wiara, i jednocześnie przez cuda umacnia wiarę - daje świadectwo o tym, że z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych - uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego - wskazuje, w jaki sposób włącza się w rodzinne i parafialne przygotowania do świąt Bożego Narodzenia - uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem - uzasadnia wartość życia „w obecności Chrystusa” - układa swój plan dnia (tygodnia), uwzględniając nieustanną, bliską obecność Chrystusa - uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia - charakteryzuje wpływ Eucharystii na życie ludzi, którzy z wielką wiarą w niej uczestniczą - aktywnie uczestniczy we wspólnej liturgii - wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej - wyjaśnia treść czterech aklamacji	anie liturgii Mszy Świętej lub innej celebracji i z zaangażowaniem w niej uczestniczy rozwija swoją więź z Chrystusem przez życie sakramentalne i odważnie świadczy o tym wobec klasy
--	--	--	--	---	--

	modlitwy eucharystyczne • podaje warunki przystąpienia do Komunii Świętej • prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque • podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa	których Chrystus będzie sędził ludzi • podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością • wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej • wskazuje teksty biblijne dotyczące Eucharystii • wymienia i omawia formy kultu Najświętszego Serca Jezusowego	• mówi z pamięci słowa konsekracji • odpowiada na wezwania kapłana • modli się we wspólnocie z innymi podczas liturgii • na podstawie tekstów biblijnych wyjaśnia motywy ustanowienia przez Jezusa sakramentu Eucharystii • uzasadnia potrzebę częstej Komunii Świętej • wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa • charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunია)	• charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Panem Jezusem • uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca	
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)	• podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie • podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa • określa postawy ludzi wobec Jezusa analizując tekst biblijny Mt 2,1-12	• wymienia imiona świętych, którzy osiągnęli swoją świętość przez dobre życie (np. św. Józef) • wskazuje, że od narodzin Jezusa liczy się lata naszej ery mówi z pamięci tekst kolędy „Bóg się rodzi” • wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi	• interpretuje tekst biblijny Mt 5,3-12 • charakteryzuje drogę do świętości wybranego świętego • wskazuje, w jaki sposób troszczy się o swoją świętość w codziennym życiu • wykazuje, że narodzenie Jezusa zmieniło bieg świata (nowy kalendarz, nowa kultura, nowa religia) • omawia przesłania wybranych kolęd („Bóg się rodzi”) • śpiewa kolędy z rodziną i klasą oddając cześć narodzonemu Jezusowi • charakteryzuje podobieństwa w postawach pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a Mędrcami w poszukiwaniu Mesjasza	• wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo czyli żyjąc duchem Ośmiu Błogosławieństw • dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa • wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu • wskazuje, jak służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa • uzasadnia, dlaczego modli się za tych, którzy Jezusa odrzucają	

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Parafia, wspólnota, ruch	• definiuje pojęcie parafii i podaje, kto do niej przynależy • podaje definicję sanktuarium, diecezji, seminarium, • podaje nazwę	• rozpoznaje kapłanów pracujących w miejscowej parafii oraz podaje ich imiona i nazwiska • wymienia dobra materialne i duchowe, z których korzysta w parafii (ofiarowane przez wiernych w historii) • wskazuje, gdzie jest katedra i	• opowiada historię swojego kościoła parafialnego. • wskazuje, w jaki sposób wyraża więź ze swoją parafią • wyjaśnia rolę sanktuariów w życiu społecznym i narodowym • charakteryzuje działalność wybranych grup • uzasadnia potrzebę i wartość przynależności do rówieśniczych grup o charakterze religijnym • interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do	• uzasadnia, dlaczego modli się za żyjących i zmarłych ofiarodawców na rzecz parafii • uzasadnia, dlaczego chętnie bierze udział w pielgrzymce do wybranego sanktuarium • dzieli się przeżyciami związanymi z pobytem w sanktuarium	• referuje, jakie działania podejmuje na rzecz parafii, inspirując do nich swoich

	swojej diecezji oraz imię i nazwisko jej biskupa - definiuje pojęcia: świecki i konsekrowany - wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy - definiuje pojęcie liturgii Kościoła, - podaje, że liturgia słowa jest częścią Mszy Świętej, może też być odrębną celebracją - omawia, co zawiera i do czego służy lekcjonarz - wyjaśnia pojęcie wspólnoty - podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce	seminarium duchowne - wymienia najważniejsze sanktuaria swojej diecezji - omawia najważniejsze wydarzenia z historii swojej diecezji - wymienia grupy, ruchy i wspólnoty działające na terenie parafii - wymienia różne formy życia poświęconego Bogu - przedstawia cechy charakterystyczne dla świętych - wskazuje, że celem posługi kapłana, jak i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi - wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii - wymienia różne formy liturgii Kościoła - wymienia i omawia cykle czytań mszalnych (dwuletni cykl na dni powszednie i trzyletni na niedziele) - podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego - wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej (z zakresu architektury, malarstwa, rzeźby, muzyki)	życia konsekrowanego - wyraża zainteresowanie formą życia poświęconego Bogu - uzasadnia potrzebę apostołstwa świeckich - charakteryzuje wzajemne relacje członków Kościoła - podaje przykłady swojej troski o zbawienie własne i innych - charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii - uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa zmartwychwstałego - uzasadnia swe pragnienie spotykania się z Chrystusem przez świadome i czynne uczestnictwo w liturgii Kościoła - formuluje argumenty za uczestnictwem w liturgii - uzasadnia, że czytane i rozważane podczas liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga - wyjaśnia znaczenie kreślonych na czole, ustach i sercu krzyżyków przed czytaniem Ewangelii - potrafi posługiwać się lekcjonarzem - charakteryzuje Kościół jako wspólnotę wspólnot - omawia schemat biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty - wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym - podejmuje samodzielne próby rozmowy ze słowem Bożym i dzieli się z klasą swym doświadczeniem - rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni - wskazuje, w jaki sposób kształtuje w sobie wrażliwość na piękno	- dokonuje wyboru grupy, w której czułby się dobrze i mógłby się rozwijać emocjonalnie i duchowo - uzasadnia, dlaczego modli się za różne stany w Kościele - referuje, w jaki sposób poszukuje własnej drogi życiowej - określa swoje miejsce w Kościele - wskazuje, w jaki sposób angażuje się w życie Kościoła - angażuje się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej - uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem - uzasadnia własne pragnienie podtrzymywania i ciągłego odnawiania więzi z Chrystusem poprzez życie sakramentalne - uzasadnia, dlaczego z szacunkiem i uwagą słucha słowa Bożego - wskazuje, w jaki sposób zachęca rodziców i rodzeństwo do rodzinnej lektury Pisma Świętego - charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki - uzasadnia swój szacunek wobec dzieł sztuki sakralnej	kolegów - wskazuje, w jaki sposób angażuje się w działalność wybranej grupy - referuje wobec klasy swe uczestnictwo w spotkaniach grupy rozważając jej słowo Boże
V. Europa	- podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską - wymienia najwcześniejszych misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy	- definiuje pojęcie inkulturacji - na podstawie wypowiedzi Jana Pawła II podaje przykłady współczesnych „areopagów” - podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy - prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji - podaje znaczenie sentencji „ora et labora”	- charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej - wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach - wskazuje, w jaki sposób szuka wyjaśnienia napotkanych trudności w celu pogłębienia własnej wiary - charakteryzuje działalność ewangelizacyjną pierwszych misjonarzy - opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa - charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną,	- omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach - podaje przykłady sytuacji, gdy w różnych środowiskach odważnie przyznaje się do Chrystusa i Kościoła - uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw - uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy	- wskazuje, w jaki sposób włącza się w działania ekumeniczne Kościoła - uzasadnia, dlaczego

• definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni • definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew • podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie • wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta • określa, na czym polega świętość Kościoła • definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja • wymienia przyczyny reformacji i reformy katolickiej • wymienia głównych reprezentantów epoki reformacji • definiuje pojęcia: deizm, masoneria, racjonalizm, modernizm	• wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościoły wschodni i zachodni • wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego • wymienia owoce reformy gregoriańskiej • definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika • prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu • prezentuje dorobek św. Tomasza z Akwinu • podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trąba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki) i tych, którzy żyją współcześnie • wymienia zakonny żebracze i ich założycieli • wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa • wymienia przyczyny powstania inkwizycji • prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji • wyraża postawę akceptacji i tolerancji wobec drugiego człowieka • podaje datę Soboru Trydenckiego i wymienia główne postanowienia • wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo • wymienia autentyczne osiągnięcia epoki oświecenia • wymienia zagrożenia wiary zawarte w filozofii oświecenia	ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka • omawia zakonne życie benedyktynów • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury • referuje, w jaki sposób walczy z bezczynnością i lenistwem • ocenia przyczyny i skutki schizmy wschodniej • wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym • układa modlitwę w intencji zjednoczenia wszystkich chrześcijan • wyraża szacunek względem braci prawosławnych • krytycznie ocenia stosunki państwo – Kościół przed reformą gregoriańską • charakteryzuje główne założenia reformy • charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy • wskazuje, gdzie szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze • uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa • opisuje habit franciszkański • uzasadnia, dlaczego chętnie dzieli się z ubogimi • potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji • charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję • uzasadnia swą postawę męznego wyznawania wiary w Chrystusa oraz miłości względem drugiego człowieka • charakteryzuje problemy Kościoła zachodniego i jego wewnętrzne próby odnowy • wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele Zachodnim • charakteryzuje ruch ekumeniczny • wyraża postawę tolerancji religijnej i szacunku wobec przedstawicieli innych wyznań • wyraża więź ze swoim Kościołem oraz docenia osiągnięcia i wartości Kościołów reformacji • uzasadnia nielogiczność poglądów przeciwstawiających wiarę rozumowi • opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej • uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają i nie może być między nimi sprzeczności	• omawia wpływ św. Benedykta i benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej • omawia znaczenie modlitwy i pracy w swej trosce o własny rozwój duchowy • charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego • wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce • uzasadnia swą gotowość respektowania obowiązków i praw Polaka katolika zawartych w Konstytucji RP • omawia, w jaki sposób angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary • ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego • poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente” • uzasadnia, dlaczego przebacza i prosi o przebaczenie • omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji • omawia podobieństwa i różnice katolicyzmu, luteranizmu i kalwinizmu • uzasadnia, dlaczego modli się o jedność chrześcijan • charakteryzuje intelektualne postawy oświecenia • wskazuje wartości i zagrożenia kryjące się w myśli oświeceniowej • uzasadnia, dlaczego deizm i ideologia masońska nie da się pogodzić z nauką Kościoła katolickiego • uzasadnia swą krytyczną postawę wobec ideologii niezgodnych z wiarą	krytycznie odnosi się do wypowiedzi odrzucających chrześcijańskie wartości (oparte na dekalogu i Ewangelii) • referuje swe uczestnictwo w kwestiach na cele charytatywne
---	---	---	--	---

			• uzasadnia swe przekonanie, że rozum potrzebuje wiary dla lepszego poznania rzeczywistości	katolicką	
VI. Mój rozwój	• definiuje pojęcia: pokora, pycha • wymienia prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej • określa, czym jest modlitwa, • definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie • podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie • wymienia swoje zdolności oraz pozytywne cechy charakteru • określa, czym są obiektywne normy moralne oraz na czym polega relatywizm moralny • wymienia ważniejsze fakty z życia Salomona • definiuje mądrość i wymienia jej przejawy • wymienia swoje najważniejsze obowiązki • wymienia swoje najważniejsze	• podaje biblijne przykłady pokory i pychy • podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie • określa różne sposoby postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11) • wskazuje zmiany zachodzące we własnym postrzeganiu Boga i ludzi • podaje, za co najczęściej jest chwalony a za co krytykowany • poddaje refleksji różnice, jakie dostrzega między własnym wyobrażeniem siebie a tym, jak postrzegają go inni • definiuje pojęcie prawo naturalne • podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować • wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką • omawia przejawy mądrości Salomona • podaje przykłady ludzi (uczniów, sportowców, naukowców...), którzy osiągnęli sukces dzięki wytężonej pracy • określa, kim chce zostać i co robić w dorosłym życiu	• interpretuje teksty biblijne mówiące o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16) • wyjaśnia znaczenie tych postaw w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i ludzi • interpretuje treść Modlitwy Pańskiej jako program drogi chrześcijanina • uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy • charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych świętych (bł. Teresa z Kalkuty, św. O. Pio, Marta Robin) • uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić • uzasadnia wartość codziennej modlitwy w pogłębianiu swej osobistej relacji z Bogiem • wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto uczestniczy w tym procesie, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy • uzasadnia, że wraz z dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi • charakteryzuje zasady wypowiadania opinii o ludziach i przyjmowania wypowiedzi na swój temat • z godnością i spokojem przyjmuje opinie innych na swój temat • uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych • potrafi właściwie oceniać czyny, nazywając zło złem, a dobro dobrem • uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów • podaje przykłady dokonywanych przez siebie mądrych, zgodnych z wolą Bożą wyborów • podaje przykłady właściwie podjętych przez siebie decyzji i ich owoce, za które dziękuje Bogu • podaje przykłady prac, zajęć, które podejmuje z chęcią, oraz takich, do których czuje się przymuszany • interpretuje przypowieść o talentach • podaje przykłady wykorzystywania swoich umiejętności dla dobra własnego i innych • charakteryzuje sposób realizacji własnej drogi życiowej, określając cele dalsze i bliższe • opracowuje plan rozwoju ujawnionych zainteresowań i	• wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwania się z pychy • formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej • uzasadnia związek swej codziennej systematycznej modlitwy z postawą zaufania Bogu • omawia trudności napotykane przy modlitwie i wskazuje sposoby ich pokonywania • uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi nas do Chrystusa, a co nas od Niego oddala • podaje przykłady konkretnych wymagań, jakie stawia sobie w aspekcie samowychowania • uzasadnia, że nastolatek powinien budować nową wizję obrazu Boga i relacji z Nim • uzasadnia potrzebę konfrontacji własnego obrazu siebie z opiniami innych • wskazuje, w jaki sposób dąży do lepszego poznania siebie • charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych • rozpoznaje i właściwie ocenia spotykane w mediach wypowiedzi promujące relatywizm moralny • wskazuje przejawy swej odpowiedzialności za rozwój darów, które otrzymał od Boga • uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno jednostek wybitnych, jak i przeciętnych uzdolnień • relacjonuje realizację swojego projektu • wskazuje sytuacje, gdy prosi Boga o	• podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża sprzeciw wobec lansowania relatywizmu moralnego • omawia, w jaki sposób poszukuje dojrzałych form spotykania się z Bogiem i innymi

	zainteresowania		osiągania życiowych celów	pomoc w realizacji życiowych planów	
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 59-61)	• podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa • wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Mk 16,1-14 • określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji	• wskazuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa (Mt 27,27-44) • wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego • wskazuje przyczyny odchodzenia od Chrystusa współczesnego człowieka • podaje przykłady, jak może ewangelizować w swojej parafii	• interpretuje tekst biblijny o drodze krzyżowej i śmierci Jezusa • relacjonuje swój udział rekolekcjach wielkopostnych • interpretuje tekst Sekwencji wielkanocnej • wyjaśnia symbolikę Grobu Pańskiego • uzasadnia, dlaczego uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego • uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła • wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia • podaje przykłady sytuacji, gdy ewangelizuje przez dawanie świadectwa w swoim środowisku	• na podstawie tekstu Gorzkich żali i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia • opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew • uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego	• relacjonuje swój udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY III

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Żyję miłością we wspólnocie	• okazuje wdzięczność Bogu za dar życia • wymienia etapy życia Jezusa w dążeniu do zbawienia człowieka • wymienia miejsca objawień Matki Bożej (Fatima, La Salette...) • przytacza najważniejsze przesłania objawień fatimskich • mówi z pamięci słowa nakazu Jezusa (Mt 28,19-20a)	• interpretuje tekst biblijny o miłości Boga do człowieka jeszcze przed jego narodzeniem (Ps 139,13-15) • rozpoznaje wydarzenia z własnego życia jako elementy planu Bożego • interpretuje perykopę o bogatym młodzieńcu (Łk 18,18-23) • podaje przyczyny, dla których bogaty młodzieniec nie potrafił zrealizować planu przemiany swojego życia • podaje powody, dla których przesłanie fatimskie jest nadal aktualne • uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien modlić się o dobro dla świata • wyjaśnia tekst biblijny Mt 5,3-12 • wymienia środowiska, w których może dawać świadectwo wiary	• uzasadnia, że Bóg pragnący dobra człowieka nie usuwa problemów życiowych lecz pomaga je pokonać • świadomie przyjmuje fakt, że jego życie jest włączone w Boży plan dla świata • charakteryzuje działanie Jezusa, jako konsekwentne realizowanie planu zbawienia świata • uzasadnia, dlaczego nie można zatrzymać się dążeniu do świętości • wyjaśnia teksty objawień fatimskich w kontekście troski Maryi o świat • uzasadnia, dlaczego pokój na świecie uzależniony jest od więzi człowieka z Bogiem • wymienia współczesne znane postacie, które dawały świadectwo życia duchem ośmiu błogosławieństw • wskazuje, w jaki sposób codziennym działaniem idzie po śladach Jezusa	• porównuje etapy życia Jezusa z własnymi (nieustanne powtarzanie się radości, cierpienia i chwały) • poszukuje własnego projektu życia i konfrontuje go z Bożym planem (Jan Paweł II, List do młodych) • określa, co wspólnie z innymi może zrobić dla świata i środowiska, w którym żyje • daje świadectwo, że modli się na różańcu za siebie i świat • wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin jest odpowiedzialny za wiarę innych • charakteryzuje cechy człowieka, który jest gotowy świadczyć o Jezusie swoim życiem	• uzasadnia swą decyzję włączenia Bożego planu we własny projekt przyszłego życia

II. Rodzina	• wyjaśnia, czym jest miłość • wymienia sposoby przeżywania miłości w rodzinie • wymienia wartości chrześcijańskie pielęgnowane w rodzinie • wskazuje dziedziny życia rodzinnego, w których możemy wzorować się na Świętej Rodzinie • pamięta treść przysięgi małżeńskiej • wylicza cechy udanego małżeństwa • podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia • określa, czym jest rodzicielstwo • wyjaśnia pojęcie macierzyństwa i ojcostwa • definiuje, co to jest antykoncepcja • podaje prawdę o miłości Boga, który szuka człowieka • wylicza skutki sakramentu pokuty i pojednania	• wymienia, kiedy w rodzinie można nauczyć się relacji miłości • opisuje konkretne sytuacje, które nauczyły go postawy miłości • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę szacunku dla rodziny jako szkoły miłości • wylicza współczesne zagrożenia dla rodziny • opisuje współczesny model rodziny • interpretuje teksty biblijne mówiące o wzajemnych relacjach osób tworzących Świętą Rodzinę • wyjaśnia, czym jest miłość, wierność i uczciwość małżeńska • wylicza naturalne metody planowania rodziny • wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny • wylicza skutki uboczne antykoncepcji hormonalnej • wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie <i>in vitro</i> • podaje prawdę, że przebaczenie i pojednanie prowadzi do doświadczenia miłości • omawia znaczenie warunków sakramentu pokuty i pojednania	• definiuje, na czym polega odpowiedzialność w relacjach miłości • opisuje sytuacje, w których miłość przejawia się w służbie, oddaniu i poświęceniu • dokonuje oceny cech charakteryzujących współczesną rodzinę • argumentuje potrzebę realizacji chrześcijańskich wartości w rodzinie • uzasadnia, że Święta Rodzina może i powinna być wzorcem godnego i świętego życia naszych rodzin • omawia, w jaki sposób stara się naśladować cnoty dostrzeżone w rodzinie z Nazaretu • charakteryzuje relacje wskazujące na udaną rodzinę • wskazuje i omawia możliwości pokonywania trudności w małżeństwie i rodzinie • charakteryzuje wybraną metodę planowania rodziny • argumentuje sens życia zgodnie z naturą • wymienia rodzaje antykoncepcji • dokonuje moralnej oceny środków antykoncepcyjnych • omawia, dlaczego zapłodnienie <i>in vitro</i> nie jest etyczne • wyjaśnia, jaki zachodzi związek między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią • wyjaśnia, dlaczego Eucharystia oraz sakrament pokuty i pojednania stanowią czytelny znak miłości Jezusa do człowieka	• wyjaśnia, które sytuacje w miłości wymagają przebaczenia • podaje przykłady sytuacji, gdy przyjmuje postawę otwartości na uczenie się miłości w rodzinie • uzasadnia swe pragnienie budowania w przyszłości rodziny chrześcijańskiej • redaguje tekst modlitwy, w której za wstawiennictwem Świętej Rodziny prosi Boga o wzrastanie własnej rodziny w świętości • uzasadnia postawę gotowości budowania związku zgodnie ze słowami przysięgi małżeńskiej • wyjaśnia, czym jest naprotechnologia • uzasadnia postawę otwartości i odpowiedzialności za nowe życie • uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość • uzasadnia postawę sprzeciwu wobec nieetycznych koncepcji związanych z darem ludzkiej płodności • uzasadnia postawę uczenia się miłości przez korzystanie ze znaków sakramentalnych	• daje świadectwo, w jaki sposób zachęca innych do przyjmowania sakramentów
III. Duch Święty	• uzasadnia, że wiara w Boga jest wielką wartością • wyjaśnia, dlaczego należy przyjąć miłość Jezusa i odpowiedzieć na nią • wskazuje na wątki, tematy i postaci biblijne obecne w literaturze pięknej • podaje prawdę, że w Biblii Bóg kieruje swoje słowa	• wymienia z <i>Credo</i> poszczególne prawdy wiary • określa cel swojego życia (jako gimnazjalisty) w aspekcie chrześcijańskim • przedstawia, na czym polegała przemiana życia wybranych postaci biblijnych (św. Piotr, Maria Magdalena, św. Tomasz, uczniowie z Emaus, Szawel)	• wyjaśnia, co to znaczy dobrze realizować swoje powołanie • dokonuje oceny swojej postawy wiary • opisuje skutki pójścia za Jezusem • potrafi właściwie ocenić swoją postawę wiary w świetle słowa Bożego • prezentuje przesłanie wybranego utworu inspirowanego Pismem Świętym • referuje własne zainteresowanie literaturą	• podejmuje i referuje wobec klasy swoje działania pogłębiające wiarę: lekturę Pisma Świętego, prasy katolickiej • uzasadnia, dlaczego z ufnością powierza swoje życie Jezusowi • wyraża pragnienie przemiany życia i omawia podejmowane w tym kierunku działania	• angażuje się w prace dla dobra Kościoła i świata w swoim najbliższym otoczeniu

	do wszystkich ludzi i do każdego człowieka indywidualnie • potrafi odszukać wskazany fragment biblijny • mówi z pamięci formułę udzielania chrztu • wymienia obrzędy wyjaśniające chrzest • podaje datę swojego chrztu • wymienia siedem sakramentów świętych • podaje definicję sakramentu bierzmowania • wyjaśnia związek sakramentu bierzmowania z chrztem • podaje, że przygotowanie do przyjęcia sakramentów (w tym bierzmowania) obejmuje formację zarówno w zakresie wiedzy, jak i postaw (formacja duchowa) • podaje, kto i w jaki sposób udziela sakramentu bierzmowania • wymienia znaki sakramentu • wymienia siedem darów oraz owoce Ducha Świętego • modli się do Ducha Świętego • wyjaśnia nazwę „bierzmowanie” • podaje przykłady trudności dotyczących wiary • wymienia grzechy przeciw Duchowi	• wskazuje sytuacje życiowe, które szczególnie uświadamiają potrzebę zbawienia • wymienia tytuły przynajmniej kilku utworów literackich nawiązujących do Biblii • wymienia zasady prywatnej lektury Pisma Świętego • czyta tekst biblijny ze zrozumieniem • uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego przy czytaniu Biblii • potrafi zademonstrować sposób udzielenia chrztu w nagłym wypadku • podaje, w jaki sposób stara się podtrzymywać swą więź z Chrystusem • wymienia znaki towarzyszące poszczególnym sakramentom • umacnia swoją więź z Chrystusem przez przyjmowanie sakramentów i rozwijanie ich owoców • odpowiedzialnie podejmuje decyzję przyjęcia sakramentu bierzmowania • uzasadnia swoje pragnienie przyjęcia sakramentu bierzmowania • wyjaśnia, na czym polega godne udzielanie i przyjmowanie sakramentów • podejmuje refleksję nad własną gotowością do podjęcia starań o przyjęcie sakramentu bierzmowania • uzasadnia swoje pragnienie przyjęcia darów Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania • wyjaśnia zależność owocu od przyjęcia darów Ducha Świętego • uzasadnia konieczność współpracy z Duchem Świętym w rozwijaniu Jego darów • potrafi rozpoznać obecność owoców Ducha Świętego w swoim życiu • wymienia warunki otrzymania Ducha Świętego • interpretuje tekst Dz 8,14-24 • pamięta słowa Jezusa z Ewangelii Mk	powstała z inspiracji biblijnych • samodzielnie odkrywa motywy biblijne w utworach literackich • podaje przykłady osób którzy spotkali się z Bogiem przez czytanie Biblii • stawia pytania do przeczytanego tekstu • uzasadnia, że Biblia jest księgą ponadczasową • wyjaśnia, na czym polega nowe życie otrzymane na chrzcie • podaje, w jaki sposób wyraża wdzięczność Bogu, rodzicom i chrześniakom za chrzest • omawia podział sakramentów i sposób ich udzielania • w oparciu o odpowiednie teksty biblijne (J 14,26; J 16,13-15; Dz 1-8) omawia rolę Ducha Świętego w swoim życiu • wskazuje sfery życia, w których należy podjąć pracę nad sobą, by dobrze przygotować się do sakramentu bierzmowania • omawia sposoby przygotowania do poszczególnych sakramentów • wyjaśnia znaczenie znaków i gestów sakramentu bierzmowania • rozpoznaje, jakie dary Ducha otrzymał i jakie Jego owoce powinien szczególnie rozwijać • uzasadnia potrzebę pracy nad rozwojem owoców Ducha w swoim życiu • pamięta i rozumie analizowane teksty biblijne i paragrafy KKK • wyjaśnia wartość sakramentu bierzmowania • uzasadnia pragnienie pogłębiania swojej wiary i unikania grzechów ciężkich • wymienia najbardziej znanych przedstawicieli ruchu ekumenicznego • wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu • omawia historię ruchu ekumenicznego • uzasadnia, dlaczego świat potrzebuje nowej ewangelizacji	• wyjaśnia, na czym polega modlitewna i medytacyjna lektura Pisma Świętego • wyznacza sobie miejsce i czas na codzienną lekturę Biblii • daje świadectwo, w jaki sposób poszukuje w Biblii wskazówek do własnego życia • wyjaśnia symbolikę obrzędów chrztu • interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do chrztu • uzasadnia, że przyjmowanie kolejnych sakramentów umacnia i pogłębia osobistą więź chrześcijanina z Chrystusem • interpretuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do bierzmowania • dokonuje samooceny w dziedzinie wiedzy religijnej i duchowego rozwoju • określa odpowiedzialność szafarzy przed Bogiem za właściwe przygotowanie kandydatów do sakramentów • wyjaśnia, że pod widzialnym znakiem dokonuje się niewidzialna rzeczywistość • określa swą gotowość do współdziałania z Duchem Świętym, aby rozwijać Jego owoce w swoim życiu • z zaangażowaniem włącza się w modlitwę o dobre przygotowanie do sakramentu bierzmowania i omawia podejmowane w tym kierunku kroki • wyjaśnia, dlaczego grzechy przeciw Duchowi Świętemu zamykają drogę do nieba	• angażuje się w głoszenie Dobrej Nowiny swoim rówieśnikom.
--	--	---	--	---	---

	Świątemu • przyjmuje prawdę o istnieniu piekła • definiuje pojęcie ekumenizmu • podaje definicję pojęć: katolik, prawosławny, protestant • wyraża szacunek wobec inaczej wierzących • określa pojęcie nowej ewangelizacji	3,28-29 • wymienia przyczyny podziału i podstawy jedności chrześcijan • podaje datę tygodnia modlitw o jedność • charakteryzuje postawy budujące i niszczące jedność • omawia działania, jakie podejmuje w poczuciu odpowiedzialności za jedność chrześcijan • podaje przykłady działań w ramach nowej ewangelizacji		• charakteryzuje podobieństwa i różnice poszczególnych wyznań (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm, anglikanizm, starokatolicyzm) • wyjaśnia i uzasadnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostolskiej • uczestniczy w tygodniu modlitw o jedność • charakteryzuje nowe sposoby głoszenia Chrystusa	
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)	• pamięta najważniejsze wydarzenia z życia swojego patrona • prosi w modlitwie swojego patrona o wstawiennictwo u Boga • podaje prawdę, że biblijne określenie Słowo odnosi się do Syna Bożego • oddaje cześć małemu Jezusowi uznając w nim Bożego Syna • ukazuje Mędrców jako przedstawicieli wszystkich ludzi • wymienia, co może być darem współczesnego człowieka dla Jezusa	• podaje naukę Kościoła na temat komunii ze świętymi • podaje przykłady wstawiennictwa świętych • określa przesłanie tekstu biblijnego J 1,1-18 (odwieczne i nieskończone Słowo wkracza w ludzki wymiar czasu i przestrzeni, w ludzkie życie i śmierć) • definiuje pojęcie „Objawienie Pańskie” • uzasadnia, że najlepszym darem dla Jezusa są dobre uczynki	• wyjaśnia, na czym polega wstawiennictwo świętych, • uzasadnia, że bliska więź ze świętymi pomaga być blisko Boga, • wyjaśnia, na czym polega naśladowania swojego patrona • wyjaśnia, że Słowo Boże - Jezus stał się człowiekiem, by wypełnić Boży plan zbawienia • podaje, że 6 stycznia Kościół w Polsce obchodzi Dzień Pomocy Misjom • określa, co będzie jego osobistym darem dla Jezusa	• wyjaśnia znaczenie słów św. Teresy od Dzieciątka Jezus, „Przejdę do mojego nieba, by czynić dobrze na ziemi”. • uzasadnia, dlaczego Bóg pełen mocy stał się słabym dzieckiem • interpretuje fragmenty prefacji o Bożym Narodzeniu • wyjaśnia symboliczne znaczenie darów ofiarowanych Jezusowi przez Mędrców	

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Kościół powszechny	• charakteryzuje rolę Jezusa w powstaniu Kościoła • wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest wspólnotą • wymienia podstawowe prawdy o Kościele • podaje nazwiska biskupów swojej diecezji	• opisuje na podstawie tekstów biblijnych etapy ustanowienia Kościoła • utożsamia się ze wspólnotą Kościoła • mówi z pamięci tekst <i>Credo</i> • z zaangażowaniem modli się za Kościół • wyjaśnia nazwę „hierarchiczna struktura Kościoła” • wymienia zadania, jakie Bóg powierzył	• interpretuje biblijne obrazy Kościoła • określa swoje miejsce i rolę w Kościele • wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest jeden, święty, powszechny i apostolski • uzasadnia, dlaczego każdy katolik jest odpowiedzialny za Kościół • wyjaśnia pojęcia: Stolica Apostolska, papież, kuria rzymska, nuncjusz,	• prezentuje postawę odpowiedzialności za Kościół, włącza się w dzieło ewangelizacji, w działalność charytatywną, bierze czynny i pełny udział w liturgii • potrafi graficznie lub opisowo wyrazić wskazane teksty z KKK • wskazuje, w jaki sposób	• angażuje się w pracę na rzecz parafii

	• szanuje swoich pasterzy i dba o ich dobre imię • wymienia wyznania chrześcijańskie • wyraża szacunek wobec innych wyznań • określa pojęcie łaski Bożej • wymienia i omawia elementy liturgii słowa • w skupieniu słucha słowa Bożego • wymienia podstawowe znaki i symbole liturgiczne • okazuje należyłą cześć przedmiotom kultu religijnego • wymienia i omawia elementy liturgii eucharystycznej • wymienia i określa trzy rzeczywistości Kościoła (pielgrzymujący, cierpiący i chwalebny) • wymienia najbardziej znane tytuły Maryi • wymienia uroczystości i święta maryjne oraz miesiące jej poświęcone	• hierarchom Kościoła • ocenia krytycznie potoczne opinie na temat hierarchii Kościoła • w modlitwie wyraża troskę o biskupów i kapłanów • wymienia kręgi przynależności do Kościoła • podaje, co pomaga stawać się prawdziwym chrześcijaninem • wymienia warunki i sposoby przyjęcia przez człowieka łaski Bożej • w ufniej modlitwie prosi Boga o Jego łaskę • omawia sposoby odpowiedzi człowieka na słowo Boże • wyraża gotowość pełnej odpowiedzi na słowo Boże i wskazuje, w jaki sposób aktualizuje je w swoim życiu • poprawnie i z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne • wymienia sakramenty, które udzielane są podczas Mszy Świętej • uzasadnia związek pozostałych sakramentów z Eucharystią • z wiarą przyjmuje Komunię Świętą ofiarując ją za żywych i umarłych członków Kościoła • wskazuje w Piśmie Świętym teksty wprost mówiące o Maryi i odnoszące się do Niej proroctwa • podaje przykłady kultu maryjnego	• konferencja episkopatu, metropolia, metropolita, diecezja, biskup, parafia, proboszcz. • rozpoznaje na zdjęciu biskupów swojej diecezji oraz kapłanów pracujących w parafii • uzasadnia potrzebę identyfikacji z własnym wyznaniem • wskazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina • wyjaśnia prawdę wiary o konieczności łaski Bożej do zbawienia • charakteryzuje swą gotowość przyjęcia i współpracy z łaską Bożą • charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem • układa wezwania modlitwy wiernych • interpretuje znaki, symbole liturgiczne oraz postawy występujące podczas liturgii • wyjaśnia symbolikę darów niesionych do ołtarza i ich związek z codziennym życiem chrześcijanina • podaje, w jaki sposób wyraża troskę o potrzeby wspólnoty Kościoła • wyjaśnia znaczenie Eucharystii dla budowania jedności Kościoła w wymiarze doczesnym i wiecznym • interpretuje biblijne teksty dotyczące Maryi • charakteryzuje postawę Maryi wobec Bożego słowa	• przejawia troskę o Kościół w aspekcie jego przymiotów • charakteryzuje poszczególne stopnie w hierarchii Kościoła • wyjaśnia, czego dotyczy nieomylność papieża i kolegium biskupów na soborze powszechnym • charakteryzuje kręgi przynależności do Kościoła • wyjaśnia i uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia • charakteryzuje współpracę człowieka z łaską Bożą na drodze <i>Ośmiu Błogosławieństw</i> • angażuje się w przygotowanie komentarzy, czytań, modlitwy wiernych • przyporządkowuje poszczególne znaki, symbole i postawy liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej • z zaangażowaniem włącza się w przygotowanie obrzędów liturgii eucharystycznej i aktywnie w niej uczestniczy • uzasadnia bogactwo maryjnego kultu na całym świecie • aktywnie uczestniczy w przygotowaniach i obchodach maryjnego święta	
V. Świat	• wymienia żydowskich i rzymskich prześladowców chrześcijan pierwszych wieków • wskazuje źródła odnoszące się do początków chrześcijaństwa oraz starożytnych prześladowań chrześcijan • wymienia encykliki	• wymienia męczenników, o których jest mowa w Dziejach Apostolskich i w późniejszych źródłach historycznych • wyraża zainteresowanie życiem pierwszych chrześcijan • omawia najważniejsze problemy społeczne XIX i XX w. • wyjaśnia pojęcia: rewolucja, modernizm, katolicki ruch społeczny • respektuje prawa człowieka, wyraża sprzeciw wobec ich naruszania	• omawia misyjną działalność apostołów • wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w. • charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników (I-IV w.) • potrafi ocenić stanowisko papieża wobec ideologii marksistowskiej • wskazuje, w jaki sposób wyraża odpowiedzialność za dobro społeczności, w których żyje • przedstawia nauczanie Kościoła w trakcie	• opisuje rozwój chrześcijaństwa w warunkach prześladowań • podejmuje refleksję nad swoją relacją do Chrystusa w kontekście misyjnego zaangażowania i męczeństwa pierwszych chrześcijan • włącza się w dzieło misyjne Kościoła przez modlitwę i wsparcie materialne • charakteryzuje działania	• uczestniczy w misyjnej działalności i Kościoła przez modlitwę, dobre czyny, troskę o gazetkę

	społeczne XIX i XX w. oraz podaje ich autorów • wykazuje, że Bóg jest dawcą zarówno wiary jak i rozumu • podaje przykłady wykorzystania osiągnięć nauki skierowanych przeciw dobru człowieka • wymienia różne formy życia poświęconego Bogu • modli się za różne stany w Kościele • określa, na czym polega misyjny charakter Kościoła • wymienia najważniejsze religie świata (judaizm, buddyzm, islam, chrześcijaństwo) • wyraża szacunek wobec religii własnej oraz religii innych • zachowuje powściągliwość w ocenie innych ludzi, szczególnie w sytuacji gdy niewiele o nich wie • określa pojęcie terroryzmu oraz organizacji i ataków terrorystycznych • wyraża sprzeciw wobec stosowania przemocy, również w upominaniu się o słusne prawa • definiuje, co to jest sekta • wymienia niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty • jest wierny jednemu Bogu • podaje datę uroczystości Wniebowzięcia NMP	• podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu (KKK 35-38) • uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się przenikają • jest otwarty na poznawanie prawdy o człowieku • potrafi umotywować stan życia konsekrowanego • poszukuje własnej drogi życiowej • opisuje charakter pracy misyjnej • posługując się cytatami biblijnymi, wyjaśnia cel misji katolickich • podaje czas powstania, podstawowe założenia i terytorium występowania • wyjaśnia pojęcia: religia monoteistyczna i politeistyczna • podaje przykłady powtarzanych często opinii na temat wydarzeń i ludzi związanych z Kościołem • rozróżnia prawdę faktów i narzucany często w mediach sposób myślenia o nich • wymienia zasady moralne, jakie łamane są w przygotowaniu i przeprowadzaniu ataków terrorystycznych • określa szkodliwość działania sekt • potrafi bronić swojej wiary • podaje datę ogłoszenia dogmatu o wniebowzięciu NMP (Pius XII, 1950 r.) • podaje, że Jan Paweł II powierzył Maryi siebie i swoją posługę papieską • powierza Maryi własne życie	Soboru Watykańskiego I na temat nauki i wiary • uzasadnia, że badania naukowe zajmują się pochodzeniem ciała ludzkiego a wiara pochodzeniem człowieka (Darwin) • interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego • wyraża zainteresowanie formą życia poświęconego Bogu • wskazuje terytorialny zasięg katolickich misji • wyjaśnia omawiane teksty biblijne i paragrafy KKK • charakteryzuje podobieństwa i różnice głównych religii świata • wykazuje, w jaki sposób daje świadectwo bycia chrześcijaninem • wyjaśnia okoliczności tworzenia i cel rozpowszechniania krzywdzących opinii i stereotypów • uzasadnia, że nawet dla słuszych dążeń nie wolno posługiwać się zbrodniczymi metodami, wymierzonymi w niewinnych ludzi • wyraża przekonanie, że Bóg wspiera tych, którzy stosują Jego metody • podaje objawy uzależnienia się od sekty • podaje sposoby obrony przed werbowaniem do sekty • jest krytyczny wobec oferowanych propozycji „innej wiary” • wyjaśnia dogmat o wniebowzięciu NMP • określa cel błogosławienia kwiatów i ziół • wyjaśnia znaczenie zawołania papieskiego Jana Pawła II „Totus Tuus”	katolickiego ruchu społecznego w ostatnich latach XIX w. • prezentuje krytyczną postawę wobec ideologii niezgodnych z wiarą katolicką • wyjaśnia, że myśl o wzajemnym przenikaniu się wiary i rozumu jest obecna w nauczaniu Soboru Watykańskiego I, a także w encyklice Jana Pawła II „Fides et ratio” • omawia rozwój życia zakonnego w dziejach chrześcijaństwa • charakteryzuje rozwój misji katolickich na różnych kontynentach • porównuje religie świata określając specyfikę chrześcijaństwa • uzasadnia konieczność poznania pełnych okoliczności zaistniałych faktów, by móc je prawidłowo ocenić • poszukuje obiektywnych źródeł wiedzy na temat nagłaśnianych zdarzeń • podaje przykłady skuteczności walki metodami pokojowymi (Gandi, Martin Luter King, „Solidarność”, aksamitna rewolucja) • potrafi rozpoznać, że ktoś przystał do sekty • wyjaśnia ludową nazwę uroczystości Matki Bożej Zielnej • uzasadnia, dlaczego pielgrzymki zmierzają na Jasną Górę na uroczystość wniebowzięcia	misyjną itp.
--	---	--	--	--	---------------------

VI. Moje zasady	• określa, czym jest sumienie • podaje przykłady funkcjonowania sumienia • określa, czym jest powinność moralna • wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem • definiuje pojęcie prawo Boże • wymienia obowiązki wobec Boga wynikające z Bożych przykazań • wyraża postawę dążenia do dobra i sprzeciwu wobec zła • podaje przykłady znanych sobie osób, które pracą nad sobą zmieniły swoje życie • wymienia zagrożenia ludzkiego życia w poszczególnych jego etapach (od poczęcia do naturalnej śmierci) i wymiarach (fizycznym, psychicznym i duchowym) • wyraża wdzięczność Bogu za dar każdego ludzkiego życia • wymienia wartości, którymi powinien kierować się chrześcijanin • definiuje pojęcie totalitaryzmu • podaje przykłady systemów totalitarnych • wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków • definiuje pojęcie „katolicka nauka	• wskazuje, na czym powinna opierać się formacja sumienia • wyraża troskę o prawidłową formację własnego sumienia, opierając ją na nauce Chrystusa • podaje przykłady sytuacji, w których dokonuje dojrzałych wyborów tego co powinien • uzasadnia wartość i potrzebę oddawania czci Bogu • uzasadnia, że przykazania bronią człowieka przed krzywdą • naprawia wyrządzoną ludziom krzywdę • określa, że rozwój osobowy człowieka uzależniony jest od chęci pracy nad sobą • wymienia, jakie wymagania (wartości) chciałby postawić wobec samego siebie • określa motywację przemiany życia wybranej osoby • podejmuje systematyczną pracę nad sobą • wskazuje teksty biblijne mówiące o wartości i świętości ludzkiego życia • wyjaśnia pojęcia: fanatyzm religijny, obojętność religijna • wyjaśnia, w jaki sposób młody człowiek powinien świadczyć o Chrystusie • wymienia prawa i wolności, których naruszenie może prowadzić do totalitarnego zniewolenia • respektuje prawa i wolności każdego człowieka w społecznościach, w których na co dzień funkcjonuje (rodzina, szkoła, grupa koleżeńską) • podaje przykłady historycznych wydarzeń, którym towarzyszyły hasła: „Bóg, Honor, Ojczyzna” • wymienia encykliki społeczne, podaje ich autorów i określa tematykę • charakteryzuje zasady: pomocniczości, wspólnego dobra i solidarności	• wyjaśnia, na czym polega prawidłowe oraz nieprawidłowe działanie sumienia • wykazuje różnicę w postępowaniu z przymusu i własnej woli • podaje przykłady wykroczeń przeciw wierze i Bożej czci • charakteryzuje konsekwencje wykroczeń przeciw przykazaniom I-III • charakteryzuje wykroczenia przeciw przykazaniom IV-X i ich konsekwencje • wyraża szczerą skruchę z powodu obrażania Boga i wyrządzonej ludziom krzywdy • podaje owoce wytrwałości w stawianiu sobie wymagań (osiągnięcie celu) • wyjaśnia, na czym polega samowychowanie • uzasadnia, że miłość jest gwarantem poszanowania ludzkiego życia, a brak tego poszanowania jest konsekwencją odrzucenia i zagubienia miłości (Bożej i ludzkiej) • uzasadnia, że zarówno fanatyzm, jak i obojętność religijna są sprzeczne z postawą autentycznej religijności • radośnie przeżywa swoje chrześcijaństwo i należycie wypełnia swoje chrześcijańskie obowiązki • wyjaśnia, dlaczego każdy z systemów totalitarnych sprzeciwia się swobodnemu wyznawaniu wiary • sprzeciwia się próbom przypisywania sobie przez kogoś lub przez jakąś grupę większych praw kosztem praw innych • charakteryzuje obecność Kościoła w dziejach narodu polskiego, podkreślając jego rolę w przełomowych wydarzeniach • omawia podstawowe zasady życia społecznego • wyjaśnia, że „dobro wspólne zostaje urzeczywistnione tam, gdzie zachowywane są prawa człowieka” • omawia, w jaki sposób wykazuje się	• uzasadnia konieczność formacji sumienia • uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę ekspiacji za grzechy przeciw wierze i Bożej czci • uzasadnia wartość przestrzegania przykazań Bożych • uzasadnia, że warto przyjąć cierpienie, by osiągnąć cel wyższy • uzasadnia, że bliskość Boga i wartości chrześcijańskie najpełniej rozwijają człowieka • omawia, w jaki sposób wyraża troskę o ludzkie życie i zdrowie na każdym jego etapie i w każdym wymiarze (fizycznym, psychicznym i duchowym) • podejmuje postanowienia i daje świadectwo o Chrystusie w środowisku, w którym żyje • uzasadnia konieczność respektowania prawa do kontrolowania poczynąń władzy państwowej i do nieskrępowanego wypowiedzania krytyki pod jej adresem • uzasadnia wartość ofiar ponoszonych w obronie wiary i Ojczyzny • prezentuje postawę ofiarności w służbie dla Kościoła i Ojczyzny • uzasadnia pozytywny wpływ katolickiej nauki społecznej na rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy państwa	
---------------------------------------	--	---	--	---	--

	społeczna” i określa jej związek z Ewangelią • respektuje prawa człowieka i wyraża sprzeciw wobec ich naruszania		odpowiedzialnością za wspólne dobro w rodzinie, szkole, parafii		
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 59-61)	• przedstawia okres Wielkiego Postu jako czas pokuty i nawrócenia • podejmuje postanowienia wielkopostne • podaje, że chrzest rozpoczyna nowe życie w Chrystusie • podaje prawdę, że misją Kościoła jest zbawienie wszystkich ludzi	• na podstawie tekstu biblijnego (Mt 21,28-32) określa, na czym polega istota nawrócenia • definiuje pojęcie „nowe życie w Chrystusie” • interpretuje perykopę o zmartwychwstaniu Chrystusa (Łk 24,1-8) • przeżywa święta wielkanocne z myślą o własnym zmartwychwstaniu • wyjaśnia, że od dnia Pięćdziesiątnicy Duch Święty pobudza serca ludzi, aby z wiarą głosili Ewangelię tym, którzy jej nie słyszeli • ofiaruje swoje cierpienie w intencji dzieła nowej ewangelizacji	• wskazuje, że konsekwencją nawrócenia są dobre czyny • wyjaśnia właściwe znaczenie dobrych uczynków (post, modlitwa, jałmużna) • podaje prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa otwiera nam drogę do nowego życia i jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania • wyodrębnia i wyjaśnia słowa <i>Credo</i> odnoszące się do zmartwychwstania Chrystusa i życia wiecznego ludzi • wskazuje, że każdy chrześcijanin jest odpowiedzialny za głoszenie wiary wobec innych • wyjaśnia, że wielu ochrzczonych osłabło w wierze i potrzebuje ponownej ewangelizacji	• dokonuje wyboru postanowień wielkopostnych, które pomogą w trwałym nawróceniu • uzasadnia fundamentalne znaczenie zmartwychwstania Jezusa dla wiary chrześcijan • uzasadnia, dlaczego do ewangelizacji warto wykorzystywać nowoczesne środki komunikacji • charakteryzuje wybrane inicjatywy ewangelizacyjne (Lednica, Przystanek Jezus, Orszak Trzech Króli)	

